

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MONSTERS OF DARKNESS SERIES

BREEDING SEASON

JP SINA

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

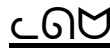
<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

JP Sina

Üreme Mevsimi

Karanlık Bir Canavar Aşkı

Telif hakkı © 2025 JP Sina'ya aittir.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmadan elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt, tarama veya başka herhangi bir yöntemle çoğaltılamaz, saklanamaz veya iletilemez. Bu kitabı kopyalamak, bir web sitesine yüklemek veya izinsiz olarak başka herhangi bir yolla dağıtmak yasa dışıdır.

Birinci baskı

Bu kitap Reedsy'de profesyonel olarak dizilmiştir. Daha fazla bilgi için reedsy.com adresini ziyaret edin.

Taur, senin daracık vajinanı sahiplenecek, dolduracak ve dölleyecek.

İçindekiler

Önsöz

Teşekkürler

Uyarı

Çalma listesi

Dünya İnşası

Özgürlük

Canavar

Gözler üzerimde

Seni kırarım

Tanık

Kırmak

Yalan

Göndermek

Beni sınama

Kanıtla

Mükemmel

Katlıam

Sizinkiler

Yazar Hakkında

JP Sina tarafından da yayınlandı.

Önsöz

Tetikleyici unsurları oku, canım. Bu ikimizin de zahmetinden kurtarır. Ben KARANLIK yazıyorum. "Ah hayır, kaçırıldı ve o onu kurtardı" gibi değil. Hayır, ana karakter kötü adamdır. İnce bir çizgide yürüyorum ama tüm kitaplarım karanlık ölçeğinde yer alıyor. Bu, Karanlığın Canavarları serisinin 3. kitabı, yani bunlar KARANLIĞIN CANAVARLARI. Tatlı ve sevimli değiller.
xo JP

"Karanlığın Canavarları" serisine göz atın.

Teşekkürler

Karanlık romantizm türünde bir kitap yazmak çoğu zaman çılgın, vahşi ve karmaşık bir yolculuktur ve bu ahlaki açıdan gri, hatta siyah, düğümlerle dolu hikayelerin yolcu koltuğunda oturan inanılmaz ekipler olmadan bitiş çizgisine ulaşamazdım.

Muhteşem Hype Ekibime, JP'nin Smut Sluts'larına: Kendime inanmadığım zamanlarda bile beni desteklemeye devam ediyorsunuz. Kırmızı ışık yandığından emin olduğumda bile bana yeşil ışık yakıyorsunuz. Sonsuz desteğiniz ve canavar adamlarımız hakkında ilk haykırımlar olduğunuz için teşekkür ederim.

Karanlığın Canavarları kızlarına: Canavarlarımıza, kapaklarımıza olan takıntınız ve yeni çıkan kitaplara duyduğunuz bunca özlem için teşekkür ederim. Zihnimin en karanlık köşelerine olan bağlılığınız, bu yolculuğun

tamamını değerli kılıyor. Karanlık romantizm seven bir kızın isteyebileceği en iyi okuyucularsınız.

Babacığım: Beni anlamadan desteklediğin için. "İyi kızlar" dediğin için, başımı okşadığın için ve derin öpüşlerin için—öksürük. Beni beslediğin, kafein verdiğin ve karnımı doyurduğun için. Yaptığın her şey için teşekkürler.

Ve son olarak, yakın çevreme (kim olduğunuzu biliyorsunuz), cesaretlendirmeleriniz, hızlı antrenmanlarınız ve kendimden şüphe duyduğum anlarda bile bana inandığınız için teşekkür ederim. Mücadeleye devam!

Tüm okurlarıma: Sizsiz ben yokum.

xo JP

Uyarı

Bu kitap, yetişkin okuyucular için tasarlanmış karanlık bir canavar romantizmi türündedir. Bazı okuyucuların yoğun, rahatsız edici veya saldırgan bulabileceği temalar ve sahneler içermektedir. Eğer bunlar size göre değilse, lütfen kitabı yarım bırakmaktan çekinmeyin. Eğer beni yeni tanıyorsanız, lütfen aşağıdaki bağlantıya tıklayın ve listeyi okuyun. Spoiler istemiyor musunuz? Sayfayı çevirin.

İçerik Uyarı Listesi

Lütfen ruh sağlığınıza ve kişisel tercihlerinize öncelik verin ve bu konular sizi etkiliyorsa veya karanlık romantizmden hoşlanmıyorsanız okumaktan kaçının. Eğer tüm bu tetikleyici unsurlar için buradaysanız, iyi bir kurban olun, sayfayı çevirin ve elinizi pantolonunuzun altına sokun. ;)

Çalma listesi

Spotify Çalma Listesi

- 1 Kadın Yoksa Ağlama Yok ~ Bob Marley*
- 2 Kontrol ~ Halsey*
- 3 Boğma Hareketi ~ Uyku Jetonu*
- 4 Beni sev ~ Eski Alışkanlık*
- 5 Sen Bana Sahip Değilsin ~ Leslie Gore*
- 6 Hell on Me ~ Johnny Hugh*
- 7 Karanlık Taraf ~ Neon*
- 8 Doğal ~ Imagine Dragons*
- 9 Something Blue ~ Voila*
- 10 Uyumsuz Oyuncak ~ Pvrıs*
- 11 Uyuşturucu Gibi ~ Bryce Savage*
- 12 Dünyanın Yanmasına İzin Verin ~ Chris Grey, G-Eazy, Ari Abdul*
- 13 Heathens ~ Twenty One Pilots & You Should See Me in a Crown ~ Billie Eilish*

Dünya İnşası

Temel Telaffuzlar

Pele (PEH-leh): İnsan esir ve baş kahraman.

Taur (TAR): Minotaur Kralı'nın adı.

Grîst (GRR-IST): Et için tasarlanmış birine verilen etiket.

Sark (SAHR-K): Sürüye dahil edilecek kişiye verilen etiket. Ya üreme için ya da yemek için kullanılacak.

Mát (MAHT): Kralın yaverine verilen unvan. ("Hot" veya "bought" kelimeleriyle kafiye).

K'onnn (KAWN): Kralın cariyesine verilen unvan.

Dünya İnşası

Bu kitap karanlık bir canavar aşk romanı ve canavarlarımızın özel bir anatomisi, özellikle de düğümleri var. Minotaur toplumu Sürü olarak bilinir. Güç, soy ve fiziksel üstünlükle tanımlanan, tamamen ataerkil bir yapıdır.

Sürü Hiyerarşisi

- Kral (TAR): Tüm Sürünün tek ve en üstün hükümdarı. Sözü kanundur ve otoritesi fiziksel güç ve ölümcül dövüş yoluyla sağlanır. Başlıca görevleri gücü korumak, Labirenti savunmak ve üremektir.
- Boğalar: Başlıca dövüş ve üreme sınıfı. Boğalar arasındaki hiyerarşi, özellikle üreme mevsiminde, ritüelistik dövüşlerle sürekli olarak test edilir ve bu dövüşler genellikle ciddi yaralanma veya ölümle sonuçlanır.
- Düveler: Minotaur dişileri. Yönetim ve üreme konusunda kritik roller üstlenirler. Pasif değildirler; kurnazlıkları, siyasi manevraları ve kendi yavrularını şiddetle savunmalarıyla bilinirler.

- Pazar Bloğu: İnsan esirlerin Taur tarafından sergilendiğı, sınıflandırıldığı ve etiketlendiğı ana ticaret merkezi ve birincil konum. Aynı zamanda bir savaş arenası olarak da işlev görür.

Ritüeller ve Sosyal Dinamikler

- Üreme Mevsimi: Minotaurlar arasında doğurganlığın ve saldırganlığın en yüksek olduğu dönem. Erkek Minotaurlar çiftleşme davranışında bulunur ve hak iddiaları agresif bir şekilde savunulur. En şiddetli kavgalar ve halka açık ritüeller bu dönemde gerçekleşir.
- İddia: Kralın iddiası, iddia ettiği kadınla birlikte gerçekleştirdiğı halka açık bir ritüel sırasında ortaya çıkar.
- Bağ: Bir boğa ile eşi arasında oluşan yoğun, acı verici ve doğüstü bir zihinsel bağlantı. Bu bağlantı onları birbirine bağlar ve tek bir varlık olmalarını sağlar. Bağlı çiftler birbirlerinin acısını, duygularını vb. hissedebilirler.

Özgürlük

Birinci

Uçağın kapısı açıldı ve Bahama sıcaklığı içeri doldu. Küçük pervaneli uçaktan inip piste adımımı attığımda kavurucu rüzgar yüzüme çarptı. Babamın evi olan ada içimde derin bir şeyleri cezbederken, güneşe karşı dimdik durmaya cesaretlendiriyordu beni. Toprak ve yanık kokuyordu; tropikal bir cennetin temiz, tuzlu hava vaadi değil, kadim ve uğursuz bir koku. Birinin bakışlarının ağırlığıyla tüylerim diken diken oldu, ama etrafa bakınca kayboldu.

Paranoyak olduğumu düşünerek kendimi azarladım. Kimse beni izlemiyor. Sadece yorgunluk ve bunaltıcı sıcaklığın karışımıydı. Batan güneşin gölgeleri çok uzun değildi ve kesinlikle çok belirgin de değildi. Başka bir uçak park ederken, yaşlı bir kadının arkasında yavaşlayarak küçük bir terminal binasına doğru ilerleyen insan kuyruğunu takip ettim.

Fort Lauderdale'den Nassau'ya vardıktan sonra, aktarmalı bir uçuşla yaklaşık bir saat içinde Treasure Cay Havaalanı'na ulaştım. Sadece kırk dakika daha sonra varış noktama, başka bir hayatta evim diyebileceğim bir yere varacaktım.

Polis annemin cinayet davasını kapattığından beri, gizemli mesajlar ve küçük, rahatsız edici paketler alıyordum. Mesajlar klasik korku filmlerini andırıyordu: 'Korktun mu?'dan 'Hiçbir yere gitmiyorsun, Pele'ye kadar, ama sonra 'İçeride kal' ve 'Sıradaki kan kaybın ne olacak?' gibi tuhaf mesajlar da vardı. Sonuncusu, üzerinde 'Sen benimsin' yazan bir not bulunan ölü bir tavşandı. Hala bana bakan küçük gözleri görebiliyordum. İzleniyordum ve yavaş yavaş deliliğe sürükleniyordum. Şoförün iddia ettiği gibi tehlikeli olan bu ada, bana Florida'nın tamamından daha fazla özgürlük veriyordu.

Sinirliydim, bir de batan güneşe rağmen hava sıcaklığı vardı... Arkamdan biri öksürdü. Ortadan kaldırmam gereken iki adımlık boşluğa baktım. Küçük el

çantamı sürükleyip ilerlemeden önce, kargo şortu ve Hawaii gömleği giymiş sarışın bir adama omzumu çevirip baktım. Bir görevli beni durdurunca, kısaca biniş kartımı aldım ve görevli, Treasure Cay feribot terminaline gitmesi gereken ziyaretçiler için dışarıda taksilerin beklediğini söyledi.

Dışarı çıktığımda, söz verdiği gibi bir sıra beyaz taksi bekliyordu. Birisi bana doğru aniden direksiyonu kırınca alnımdaki teri sildim; sendeledim ve daha önce gördüğüm aynı adam bana dik dik baktı. "Kendine dikkat et!" diye tükürdü geçerken.

"Pislik," diye fısıldadım kendi kendime, el çantamın sapını daha sıkı tutarak. Sıradaki ilk taksiye atladım ve bıyıklı, esmer tenli, nazik gözlü bir adama doğru yaklaştım; adam beni selamladı.

"De Cay'e hoş geldiniz, hanımefendi. Feribota gidiyordunuz, değil mi?" diye seslendi ağır bir aksanla. Nihayet, kibar biri.

"Evet efendim," diye iç çektim, elini uzattığında.

"Bavullarınız, hanımefendi," dedi başını el çantamı işaret ederek.

"Sorun değil. Ben taşıyım efendim." Arka kapıyı açıp arka koltuğa oturdum. Kucağımdaki küçük omuz çantası dışında, bavulda sahip olduğum her şey ve yanıma aldığım küçük bıçak vardı.

Aklımdan şu düşünce geçti: Tanımadığım birinin arabasına binmiştim. Ama Uber bu şehirde çalışmıyordu ve tüm güvenimi havaalanı görevlisinin tavsiyesine bağlamıştım.

Şoför arabanın etrafından koşarak geçti, koltuğuna oturdu ve hemen kolunu yolcu koltuğunun başlığına koyarak bana baktı.

"On beş dolar, tamam mı hanımefendi?" diye sordu. Arkada taksimetre aradım ama bulamayınca göz göze geldik ve başımı salladım. Bana hafif sarımsı bir gülümseme fırlattıktan sonra gözlerini önüne dikti ve ileri doğru fırladı. Taksinin içinde farklı bir dilde kilise müziği sessizce yankılanıyordu. "Yeni misiniz hanımefendi?"

Pencereden hızla geçen palmiye ağaçlarına ve küçük evlere bakarken başımı salladım. "Evet. İlk defa."

Müziğe eşlik ederek başını salladı ve mırıldandı. "Biz barışçıl bir hayatız... çoğunlukla. Siz nereye gidiyorsunuz?"

"Yeşil Kaplumbağa Adası," diye mırıldandım.

“Hım... Yeşil Kaplumbağa Adası. Orada bazı şeyler var... yabancılara pek sıcak bakmıyorlar,” diye uyardı. Tüylerim diken diken oldu. Yeniden ortaya çıkmakla tehdit eden paranoyayı görmezden gelerek zoraki bir kahkaha attım.

“Anlıyorum. Ben de yabancılardan pek hoşlanmıyorum.” Aynada bana şüpheli bir bakış attı, bakışlarının ağırlığı beni değerlendiriyordu. Sonra dikkatini tekrar yola çevirdi.

“Seyahat ediyor olmanıza bakılırsa öyle görünmüyor. Eğer sizin yaşınızda kızları olan bir yerliye kulak vererseniz, tavsiyemi dinleyin. Geceleri evde kalın, böylece sorun yaşamazsınız, hanımefendi,” diye nazikçe uyardı.

“Yerel efsanelerle beni korkutmaya başlayacağın kısım burası mı?” diye takıldım, yüzümde yapmacık bir gülümseme vardı.

“Bayan, dinleyecek gibi görünmüyorsunuz,” diye takıldı ona. Gülerken endişelerim azaldı.

Annemin ölümünden sonra her şey altüst olduğundan beri kendimi kaybolmuş ve endişeli hissediyordum, ama işte burada, evden kilometrelerce uzakta, bir takside, rahatladığımı hissettim.

“İnkâr edemem. Tam isabet ettiniz efendim,” diye iç çektim.

Dikiz aynasından bana doğru baktı. “Buralara sizi getiren nedir, hanımefendi?”

“Babam buralıydı. Köklerimi öğrenmek istiyorum,” dedim pencereden dışarı bakarken. Taksi döndü ve okyanus manzarasına doğru keskin bir nefes aldım. Turkuaz sular, dağınık teknelerin bulunduğu bir limanın ötesine uzanıyordu. En azından kendime böyle söylüyordum, kaçmıyordum. Bu kasaba, aklıma gelen ilk uzak yerdi.

“Ah, anlıyorum, anlıyorum. Eve hoş geldin,” diye mırıldandı, sesindeki gülümseme kayboluyordu. “Kökler güçlü bir şeydir, ama ne kazdığınıza dikkat edin, hanımefendi.” Arabayı durdurdu, son uyarı havada ağır bir şekilde asılı kaldı.

“Bunu aklımda tutacağım. Beni götürdüğün için teşekkürler,” dedim ve cebimden yirmi dolarlık bir banknot çıkarıp ona uzattım.

“Rica ederim, Bayan,” dedi ve bana beş tane daha uzattı.

“Para üstü yok,” diye ısrar ettim, ardından taksinin kapısını açıp dışarı atladım.

"Teşekkürler. Çok nazıksınız. Şimdi, karanlığa dikkat edin ve Lowe's Green Turtle Cay Feribotuna doğru yolunuzu bulun. Nigel gerisini halledecek."

Arabayla uzaklaşırken, adını bile sormadığımı fark ettim. Küçük terminalde bilet aldıktan sonra, tekneye yönlendirildim. Şoförün sözüne sadık kalarak, Nigel içeri giren herkesi selamladı.

"Tam zamanında geldiniz. Bu, sabaha kadar olan son feribot ve yola çıkmak üzereyiz!" Aksanı eskisi kadar belirgin değildi ama nazikçe gülümsüyordu. İskeleye indim, içeriye ilk bakışımı attım ve Nigel kalkış anonsunu yaparken bir yer buldum. On beş dakika sonra, tekne New Plymouth'taki Green Turtle Club'a yanaştı. Başardım.

Hızlıca serin bir duş aldıktan ve iki saat yatakta kaldıktan sonra midem patlayacak gibiydi. 113 kilo ağırlığında biri olarak, bol bol yemek yiyebilirim ve taksi şoförünün uyarısına rağmen açlığım galip geldi. Dışarıya baktım; güneş hala gökyüzünde yüksekteydi. Otelin bahçesini gezmeye, lezzetli bir şeyler yemeye ve gece düşmeden yatağa geri dönmeye karar verdim.

Vücut hatlarımı saran kırmızı bir elbise giydim, rahat siyah sandaletlerimi ayağıma geçirdim ve saçlarımı gevşek bir topuz yaptım. İki yemek seçeneği vardı ve ben, mekanın haritasını takip ederek su kenarındaki bir binaya doğru ilerlerken Dollar Bar'ı tercih ettim.

Canlı reggae müziği, özellikle Bob Marley'in "No Woman, No Cry" şarkısı beni kendine çekti. Annemin pazar günleri temizlik yaparken oturma odasında dans etmesini hatırlayınca hemen bir özlem duygusuna kapıldım. Titreyerek nefesimi verdim ve içeri girdim.

Bar, iskelenin hemen kenarında yer alsa da, arka çevresi kalın, koyu renkli orman bitki örtüsüyle kaplıydı ve son ışıklarını da yutuyordu. Aceleyle içeri girdim.

Barın adı, Dollar Bar, anında anlam kazandı: duvarlar ve tavan parayla kaplıydı. Hava sadece tuz ve nemle değil, ıslak toprak ve çiğ et gibi tanımlayamadığım derin, misk kokusuyla da ağırdı.

Kalın, koyu kıvrık saçlı ve sıcak kehribar gözlü bir kadın, tezgaha yaklaşırken beni fark etti. Sade beyaz bir gömleğin üzerine parlak kırmızı

iekli bir önlük giymişti ve gözleri içten bir memnuniyetle kısılmıştı. Hemen yanıma doğru yürüdü.

“Merhaba tatlım! Ben Vesna. Size ne yardımcı olabilirim?”

“Ne nerirseniz onu alırım. Açlıktan lyorum,” dedim oturup bara yaslanırken.

“İstemediğiniz bir şey var mı?” diye sordu. Başımı salladım. “Mükemmel. Leo! Kızarmış levrek sandviçi ve romlu kokteyl!” diye arkaya seslendi ve biri siparişi onayladı. Siparişimi önüme koymadan önce birkaç içecek daha hazırladı. Müşterileri kontrol ederken kahkahalar duyuldu.

Balık tam olması gerektiği gibiydi, dışı yumuşacıktı ve romlu kokteyller de beklenenden daha kolay içildi. Sandviçi bitirdiğimde güneş tamamen batmıştı. Çok fazla romlu kokteyl içmiştim ve sonuncusu, arkadaş canlısı bir turist tarafından ikram edilmişti, aşırı tatlıydı. Neden içeride kalmam gerektiğini hatırlayamıyordum. Hafızamda, şoförün sesi zayıf bir şekilde yankılanıyordu: “Karanlığa dikkat edin,” müzik ve alkolün sesi arasında kayboluyordu.

Müzik yavaşladı, grotesk ve boğuk bir sese dönüştü. Damarlarımdaki kan aniden soğuk ve yoğun geldi. Oturduğum yerden kalktım ve görüşüm bulanıklaşırken bir miktar para bıraktım. Yer şiddetli bir şekilde sallanırken panik boğazıma kadar tırmandı. Odama geri dönmem gerekiyordu. Bardan çıkarken dansçılar karanlık, girdap gibi şekillere dönüştü. Gölgeler, çalılıkların arasından uzanan parmaklar gibi ağır ve yırtıcı bir şeye dönüştü.

Kendimi iyi hissetmiyordum. Ayaklarımla altındaki zemin sallanıyordu ve sudan uzak durmam gerektiğini biliyordum ama başka hiçbir şeye odaklanamıyordum. Ellerim çantamı bulmak için vücudumda rastgele hareket etti. Haritayı kaybettim.

Kaba bir el ağzımı kapattı ve gölgelere sürüklenirken çığlığım boğuldu. Hava, iğ, ilkel bir kokuyla boğulmuştu; ıslak toprak, tuz ve kanın metalik kokusu. Saldırganı üzerimden atmak için tüm ağırlığımla geriye doğru savurdum, ama beden kıpırdamadı. Serin gece havasına karşı alışılmadık derecede sıcaktı, sanki canlı bir taş duvara arpıyordum. Onu tırmalayamadım; ellerim, pes etmeyi reddeden yoğun, kaba bir krkle karşılaştı. Kemiksiz bir halde, ezici karanlık ağırlığı beni alıp götürürken ormana srklendim. Bayılmadan önce duyduğum son şey, bir canavarın öfkeli kkremesiydi.

Canavar

Birinci

Acı verici bir zonklama beni hayata geri döndürdü. Kirpiklerim titriyordu, görüşüm bulanıklaşıyordu ama bir şey kesindi: Yan yatmış, yüzüm tükürükle ıslanmış çamura yapışmıştı.

Karanlıkta inlemeler ve hıçkırmalar yankılanıyordu. Her şey birden yerine oturdu. İçki içmişim. Uyuşturucu almışım. Sonra—eller? Bir mücadele. Ondan sonra hiçbir şey olmadı. Gözlerim netleştğinde, birinin beyaz, kirli, kuru kabuklu kalça yanaklarından birkaç santim uzaktaydım.

Sevimli.

Kendimi zorla doğrulttuğumda dünya şiddetli bir şekilde yana doğru eğildi. Karşımdaki kızıl saçlı kadın titriyordu, rimeli yanaklarından aşağı akıyordu. Lekeli beyaz elbisesi belinde toplanmış, onu herkesin görebileceği şekilde açıkta bırakmıştı.

Ona yardım ederdim ama ellerim arkadan zincirlenmişti. Bizi birbirimize bağlıyorlardı; hepimizi.

Zincirlenmiş, hayvan sürüsü gibi sıralanmış kadınlar.

Boğazımdan yukarı doğru safra yükselirken ağzım sulandı. Ne kadar zamandır baygın olduğumu ya da ne zaman -eğer- tekrar yemek yiyebileceğimi kimse bilemezdi. Her iki durumda da kusmayı göze alamazdım.

Ayaklarımın altındaki zemin pürüzlü betonu, uyluklarımın arkasını çiziyordu. Atık, ter ve metalin ekşi bir kokusu havayı kaplamıştı. Zorlukla yutkundum ve bakışlarımı yukarıya çevirdim.

Hayvanlar için bir tutma yerindeydik. Kalın tahta çıtalar başımdan daha yükseğe uzanarak bizi içeriye hapsediyordu.

Zincirler şıkırdadı. Yukarıda bir yerlerde, bir kırısten sarkan tek bir ampul, mekanı aydınlatmada berbat bir iş çıkarıyor, duvarlara titrek gölgeler

düşürüyordu. Tavan kirişlerinden kelepçeler sarkıyordu; bunlar hayvanlar için değil, insanlar için tasarlanmış prangalardı.

Bu, bir korku filminin başlangıç sahnesiydi.

"Canavarlar! Ah, canavarlar! Bırakın beni!" diye bağırdı arkamdan biri, sanki düşüncelerimi duymuş gibi. Sesi yankılandıkça, korku toplanmış kadınların arasına yayıldı.

Beni kaçıran Canavar'ın anısı zihnimin ön planına geldi ve başımı salladım. Kızıl saçlı kadın bana doğru yaklaşırken zincirler şıkırdadı.

Tenlerimiz birbirine değdiğinde, "Rüya görüyorum," diye hıçkırdı. Uzakta iri silüetler belirince gözlerimi kısarak baktım.

"Hayır, değiliz. Ne kadar zamandır baygın olduğumu biliyor musun?" Sağ bacağımda metal bir kelepçe vardı.

"Ben Ashley'im ve hayır, uyandığımda sen zaten buradaydın," diye sızlandı.

"Pele," diye iç çektim.

"Saatim gece yarısını gösteriyor," diye seslendi arkamdan bir başkası. Döndüğümde gözleri kapalı bir Latin Amerikalı kadın gördüm. Açık pembe şort ve ona uygun bir büstiyer giymişti. "Adım Jania. Bir süredir buradayım. Kadınları tek tek getirip zincirliyorlar."

"Bu bir insan kaçakçılığı çetesi mi?" diye sorabilirdim akla gelebilecek en kötü soruyu. Ashley gülmeye başladı, daha önce aynı kadın da histerik bir şekilde bağırdı.

"Canavarlar! Canavarlar!"

"Sustur onu!" diye bağırdı bir diğeri.

Ashley ağlayarak, "Bir çiftliktense insan kaçakçılığı çetesini tercih ederim. Yenmek istemiyorum," dedi.

"Eğer bir çiftlikse, çok gürültücü olduğu için önce onu yerler," dedi Jania, başını çığlık atan kadına doğru çevirerek. İstemsizce güldüm. Ashley dudaklarını büzdü ve içine kapandı.

"Bu sandığın kadar yardımcı olmadı," diye homurdandı. Mavi gözleri dışarıda uzanan karanlığa doğru kaydı. Sonra yaklaştı.

"Kafamı çok sert mi çarptım yoksa sen de mi gördün onları?" diye fısıldadı.

"Ne gördün?" diye sordum, oysa zaten biliyordum. İçgüdülerim halüsinasyon görmediğimi söylüyordu, ama bir yandan da hepimizin bir

uyuşturucu etkisi altında aynı şeyi hayal ettiğini umuyordum. Canavarlar yoktu.

Jania cevap veremedi, ağır taş odanın içinde bir dizi hırıltı ve boğuk homurtu yankılandı. Gölgele devasa şekillere dönüştü, sadece gölge olmadıklarını doğruladı. Nemli saman ve vahşi, misk kokulu, canlı bir şeyin kokusu burnuma çarptı. Hayvanlar ağıla girerken nefesle kesildi ve boğuk hıkırılara sesler sessizliği bozdu.

Boyları yedi ila sekiz fitten fazla, kahverengi kürkle kaplı, başlarında alçak tavan kirişlerine sürtünen boynuzlar bulunan ve yüzlele boğa yüzlelele benzeyen yaratıklardı.

Minotaurlar.

Her birinin ucunda kavisli boynuzdan bir sivri uç bulunan birer sırık vardı; bu alet hayvanlar için tasarlanmıştı. Bakışları üzerimizde gezinirken, histerik kadın çığlığını yutkunarak attı.

Sonra biri hareket etti. Sivri uç bir kelepçeye takıldı ve metalik bir sesle kilitlendi. Öndeki talihsiz kadının boynunda bir zincir vardı. Onu öne doğru sürüklerken metal sürtündü, titrek ayakları üzerinde durdu. Titreyerek kapıya tutundu.

Canavarın diğer elinde ise örgülü deriden yapılmış kısa bir kırbaç vardı. Kırba kadının omzuna şak diye çarptı. Kadın bir çığlıkla öne doğru sıçradı—sonra şak! diye ikinci bir canavar başka bir kadına vurdu.

Daha fazla canavar bizi ileri doğru dürterken, gerçek buz gibi iimize işledi. Sürü halinde götürölüyorduk. Sığır gibi.

İlk kadın karanlığın içinde kaybolunca, geri kalanımızın da onu takip etmekten başka çaresi kalmadı. Gölgele beni yutarken hiçbir şey göremiyordum, ama alçak homurtular ve ağır toynak seslele bana onların görebildiğini söylüyordu.

Yaklaşan ışıkla birlikte alçak bir hol göründü. Duvarlarda meşalelele sıralanmış, yerini her biri sembollerle işaretlenmiş ahşap bölmelere bırakmıştı; bizi içeri aldıkları bölme bir iekle işaretlenmişti. İçeri girdiğimizde hava ağırdı ve alan dardı. Ashley göğsüme sırtını yaslayıp ellerimi birbirine kenetleyerek bana sokuldu. İşte o zaman etrafımızı saran onlarca gözü fark ettim—inceliyor, değerlendiriyor, aç gözlü—ve bu gözlelele üzerimize doğru yaklaştığını, bölmeyi boğucu bir kafese dönüştürdüğünü hissettim.

Pençeli eller bizi itip kakarken, "en iyi" ve "olgun" gibi kelimeler mırıldanarak dürtüp durdu. Karnıma dokunan bir eli savuşturdum. Muayene sistematikti, her dokunuş ve boğuk homurtu bizi tek bir kelimeye indirgiyordu.

Her insan tek bir etikete indirgenmiş: Yaşlı bir kadın için 'Kısır', birkaç genç erkek için 'Hazırlık malzemesi'.

Sıradaki bir adamdı. Lider ona yaklaşıırken, yavaş yavaş tanıdım. Havaalanındaki sarışın adamdı. İnledi ve Minotaur'un devasa elinden uzaklaşmaya çalıştı.

Çobanın tiksintisi apaçık ortadaydı. Adamı muayene etmedi, sadece ağır bir sopayla göğsüne hafifçe vurdu. Ardından Minotaur, ortağına İlkel Dilde tek bir kelime söyledi: "Sark."

Adam, şiddetli bir çekişle zincirlerinden kurtarıldı, metal halkalar beton zemine sürtündü. Uzak duvardaki dar, karanlık bir açıklığa doğru sürüklendi. Canavar arkasından içeri girerken midem bulanarak yutkundum. Bir çığlık kesildi, ardından kemiklerin kırılmasının iğrenç sesi midemi daha da bulandırdı.

Mümkün değil.

Olanları daha iyi göremeden, sürü bir kez daha ileriye doğru sürüldü ve karanlık, dar tünelden açık bir alana çıktı. Buradaki hava daha soğuk, daha temiz ve güç kokusuyla doluydu. Minotaur'lar sessizce, hareketsiz duruyorlardı. Az önce bizi kırbaçlayan Çobanlar, boynuzları neredeyse taşla sürtünecek kadar başlarını eğdiler. Geriye kalan Çoban, başı hâlâ eğik bir şekilde hareketsiz dururken, diğerleri gölgelere çekildi.

Mekânın merkezinde, yüksek, basamaklı bir taş platformun üzerinde, koyu renkli, cilalı bir tahta taht bekliyordu. Kral gibi orada oturan devasa, sessiz figürün etrafında hava daralmıştı. Katmanlar ve ışığı emecek kadar yoğun siyah kürküyle diğer tüm yaratıklardan ayrılmış olan figür, başını kaldırdı, burnunu çekerken burun delikleri genişledi. Boynuzları en kalındı, büyüklüğü muazzamdı. O, her şeyin sorumlusuydu. İnsanların ve Minotaur'ların tüm gözleri ona dikilmişti. Bakışları odayı yönetiyordu.

"Taur! Sunulanları... takdim ediyorum," diye duyurdu çoban, başını bize doğru sallayarak.

Taur, muayeneden sağ kurtulan kadınları belki bir dakika, belki de bir sonsuzluk kadar uzun süre gözlemledi. Çikolata rengindeki gözleri, Çobanları gibi yırtıcı değil, değerlendiriciydi.

Taur başını salladı ve bir kadın zincirlerinden kurtarıldı. Devasa, kürklü bir el boynundaki zinciri kavradı ve onu kürsünün ayak ucuna itti. Kadın dizlerinin üzerine düştü, başı öne eğik bir şekilde kendini zar zor toparladı. Taur alçak, homurdanan bir ses çıkardı ve daha önce duyduğum kelimeyi söyledi: 'Sark.' Çoban onu sürükleyerek götürdü ve bir sonraki kurban getirildi —Kraldan yine sessiz bir kovuşturma, kaderinin aynı olduğunu açıkça ortaya koydu.

İşte o zaman anladım. Bu bir ritüel değildi. Burası bir pazar yeri ve biz de tasnif edilen, satılan -ya da daha kötüsü, çiftleştirilen- sığırlar gibiydik.

Soldan gelen gürültüyle bu bilgi anında daha da güçlendi. Etiketlenmiş kadınların telaşlı, tiz çığlıkları aniden kesik kesik, saf bir çığlığa dönüştü, ardından ağır ve ıslak bir gürültüyle kesildi. Gözlerimi ileriye diktim, bakmayı reddettim, duymamazlıktan gelmeye çalıştım, ama umutsuz, boğuk sesler, müzayedemizin ürpertici davul ritmi haline geldi. Onlar sahipleniliyordu.

Kadınlar birer birer sola sürüklendi; kenarda duran Minotaur'lar onları seçip sahiplenirken, çığlıklar feryatlara dönüştü. Ashley yanımda inerken, önündeki kadın Sark olarak işaretlendi.

Beni ayakta tutan adrenalin tükeniyordu. Dizlerim titriyordu ve sırtımdan aşağı akan ter buz gibiydi. İki tane daha. Sonra bir tane daha. Göğsüm sıkıştı, nefesim boğazımda düğümlendi, sanki hava taşa dönüşüyordu.

"Ne arıyorlar?" diye tısladı Ashley, kadın sürüklenerek götürülürken. Sonra sıra ona geldi.

"Lütfen," diye fısıldadı. Yalvarışı daha dudaklarından çıkmadan çoban onu öyle sertçe çekti ki kadın öne fırladı. Boğanın gözleri onu takip etti, burun delikleri genişledi. Başını yana eğerek kokusunu içine çekti ve ben o anı gördüm—karar verdiği anı.

"K'onn." Taur'lardan yeni bir kelime, Ashley'i hıçkırığa hıçkırığa ağlatan bir kelime. Soğuk, keskin bir rahatlama dalgası korkumu kesti. O kurtulmuştu. O 'Sark' değildi. Çoban onu sağa götürdü, orada tek başına, taş bir kaideye zincirlenmiş halde duruyordu. Ağlarken omuzları titriyordu. Ona acımak için

zaman yoktu çünkü geri dönmüştü. Kocaman eliyle boynumdaki zinciri kavradı. Sıra bendeydi. Çekti ve sonra beni kaba taş kaideye fırlattı.

Çamur lekeli kırmızı elbisem, sanki vücuduma bir spot ışığı tutulmuş gibi hissettiriyordu. Taur'un karşısında çaresizce duruyordum, ama bu hissi hafifletmek için dikleştim, omuzlarımı geriye çektim, çenemi yukarı kaldırdım ve ona dik dik baktım.

Sonra en kötüsü oldu. Onlarcasının kaderine karar verirken sıkılmış gibi görünen Taur, birdenbire durdu. Kehribar rengi gözleri hafifçe irileşti, ilkel bir şeyle parladı – tanıma, açlık ve sahiplenme. Ayağa kalktı ve toynaklarının tahta zemine, ardından taş çarpma sesi savaş davulları gibi yankılandı. Herkes sessizliğe bürünmüştü. Kolayca 2,7 metre boyunda, kaslı ve yoğun gece mavisi kürklüydü – ayakta durduğunda diğerlerinden bile daha büyüktü.

Pazar bloğundan aşağı indi, bir çığ gibi yavaş ve temkinli bir güvenle hareket etti. Birer birer inip yere indi. Geniş alanı geçerken tüm gözler üzerindeydi ve sonunda önümde durdu. Boynumdaki ve kollarımdaki tüm tüyler diken diken oldu, sıcaklığı üzerime yayıldı, omurgamdan dizlerime kadar bir titreme hissettim.

Derin bir nefes alırken göğsü büyüdü. Vücudundan buhar yükseldi, beni sardı. Pençeli, siyah tüylü, kafatasımı ezebilecek bir uzantı olan elini uzattı, yüzüme dokunmayı hedefledi. Midem bulandı, bacaklarımda bir korku dalgası yayıldı ve onun sıcaklığının yoğunluğu karşısında titredim.

Düşünmedim. Tepki verdim. Bir anda ileri atıldım ve bileğini ısırdım, dişlerimi kalın tüylerin arasından geçirip altındaki sert kaslara sapladım. Dilime tuz ve kan çarptı. Vücudum gerildi, beni öldürecek darbeyi bekliyordu –ama o darbe hiç gelmedi.

Kral, devasa bedeni hareketsiz bir şekilde öylece duruyordu, bakışları meydan okuyan, kanlı ağzıma sabitlenmişti. Sonra gülümsedi—korkunç, keskin dişlerinin bir parıltısı—ve bütün gece söylemediği bir kelimeyi ağzından kaçırdı. Kelime açık taş zeminde yuvarlandı, havada titreşti ve ayaklarımda altındaki toprağı sarstı.

"Serin."

Hava yoğunlaştı ve kürsüye en yakın Minotaurlar hareketsiz kaldı, kasları gerildi, gözleri Taur'lara doğru seğirdi. Yüzlerce ciğer aynı anda çöker gibi,

alçak ve birleşik bir nefes verişleri oldu. Çobanlar dizlerinin üzerine çöktüler, sivri uçlu direkler aynı anda taşa çarparak ses çıkardı.

Keskin ve kesin bir ses, geniş alana yankılandı: "Sahiplenildi!"

Çıkışa yakın kadınların titrek fısıltılarına rağmen göğsüm sıkıştı, midem bulandı. Burada, meydan okurcasına ve tamamen canavarın insafına kalmış bir halde duruyordum. Soğuk, mide bulandırıcı gerçek içime işledi: Minotaur Kralı tarafından ele geçirilmiştim.

Gözler üzerimde

Boğa

Yüzyıllarca süren arayış ve sonuçsuzluk. Şimdi, son yılımızda, her şeyin kaybolmuş gibi görüldüğü son sezonda, o ortaya çıktı. Küçük insan, benim kurtarıcım ve aynı zamanda felaketim olduğunun farkında değildi.

Penisimin sertleştiğini, göğsüne saplandığını, göğsümde gururla duran hedefi umursamadığını fark ettim. Gözlerindeki nefret kayboldu, yerini şok aldı, penisimin ucunun ete saplandığı yere baktı. Dudakları hırıldayarak geriye kıvrıldı, parmağımı ısırıldığı anı vahşice hatırlattı. Çaresiz mücadelesi kan akıtmıştı, benim kanımı, ama aklımdan geçen tek şey, o kanın penisimin etrafına nasıl sarılacağıydı.

Et ve kas yığını bana doğru hücum etti ve ben de onu boğazından yakalayıp arkama doğru savurdum, bu sırada iki kahverengi boğa aynı anda saldırdı. Kardeşleri tanıdım, birinin yüzüne ters bir yumruk attım ve diğerini boynuzlarından yakaladım. Onu dizlerinin üzerine çöktürdüm, kafasından bir boynuzunu kırarken homurdandım. Acı çığlığı havayı yarıp geçti ve ikiz kardeşi ayağa kalkarken onu yere ittim. Tekrar bana saldırdı, bu sefer alçaktan. Dişim için mücadele başlamıştı.

Göğsümde bir hırıltı yankılandı ve yere düşerken ayaklarımın altındaki toprak sarsıldı. Pençelerimi toprağa sapladım ve omuzlarım darbeyi beklerken kasıldı. Boynuzlarımızın çarpışmasının sesi gökyüzünde gök gürültüsü gibi yankılandı. İki adım geri çekildim, topuklarımı toprağa sapladım ve onun gücüne karşı koyarak ileri atıldım. Onun niyetini kendi niyetime karşı hissettim, ama onunkiyle kıyaslandığında çok küçük kalıyordu. Vücudu titredi ve gözleri kardeşine kaydı, bakışlarında yenilgi vardı, ben de başımı sola doğru savurarak boynunu da onunla birlikte çevirdim. Vücudu paramparça olurken bir çıtırtı duyuldu. Ardından kardeşi ona doğru sürünürken bir acı çığlığı

geldi. Doğruldu, yanına yürüdüm ve başından yakaladım. Kayıp boynuzundan akan kan tüylerimi kapladı, başını geriye doğru çevirip çatlatana kadar zorladım. Onu kenara fırlattım ve hala ayakta duran diğer boğalara döndüm.

Siyah beyaz benekli bir boğa taşa çıktı. Boyutu kardeşlerimden daha büyüktü. Bir sonraki rakibim hemen bana saldırmadı ve yaklaşırken onu izledim. Saldırıya hazırlanırken gözlerini bana dikmiş, alçaldı. Her adımda başını yukarı kaldırdı, boynuzları gökyüzüne doğru yöneldi. Ben de onun duruşunu taklit ettim, hazırlanırken ona aşağıdan baktım. Nefesimi verdim, burun deliklerimden buhar çıktı ve bekledim. Saldırmaya gerek yoktu. Önce o gelecekti. Ve geldi. Adımları hızlandı, yerden kalkarken boynuzları yukarı kalktı. Ben de aynı şekilde geri çekildim ve göğsünü boynuzlarıma sapladım. Bağırdı ama pençeleri sırtıma saplandı. Artık onu ele geçirdiğime göre, mücadelesi işe yaramazdı. Boynuzlarımı kaldırırken üzerime düştü, kendini sapladı. Kanı üzerime yağdı, zaferin tadı ağzıma doldu. Birkaç kez daha ve vücudu gevşedi. Onu ittim ve yere sert bir şekilde düştü.

Ayağa kalktım ve ayakta kalan Minotaurlara döndüm. Üç tanesi yere serilmişti, ama benim olanı ele geçirmeye çalışan herkesi öldürürdüm. Kimse hemen bana saldırmayınca, omzumu çevirip baktım. Dişi olan şimdi kürsüye yaslanmış, gözleri kaybedenin üzerindeydi. Homurdandım ve bakışları bana döndü.

"Gözlerin üzerimde olsun," diye hırladım. Onun dikkati tamamen bana yönelmişti.

Dudakları aralandı ve ben, toynakların taşa vurmasıyla birlikte arkamı döndüm. Gözlerinin baskısı, yeni yırtılmış sırtımı yakıyordu, boynuzlar etimi deliyordu. Ellerim kemiğe yapıştı ve ileri doğru iterek boynuz uçlarını derimden çektim. Koyu kahverengi bir boğa, genç ve aptal. Bizim türümüz daha fazla ölüme tahammül edemezdi, ama itaatsizliğe de izin verilemezdi. Benim konumum sorgulanamazdı.

Boynuzlarını gerdim, kafa derisini ikiye ayırırken kemikler kırılıp çatladı. Onu ortadan ikiye ayırdığımda bir çılgılık koptu. Kan, kemik, beyin ve bağırsaklar etrafa saçılıp yere düştü. Yıkıldı ve onu bıraktım.

Minotaurlara döndüğümde dizleri yere çöktü, başları öne eğildi. Kazanmıştım, saygılarını kazanmış ve konumumu sağlamlaştırmıştım. Önceki

Taur benim yerime geçtiğinde, adamların neredeyse yarısı ona meydan okumuştı. Bugün ise sadece dört kişi bana saldırdı. Hükümranlığım güçlüydü. Onları uzaklaştırdım ve ödülüne doğru ilerledim.

Yaklaştıkça bedeni titredi. Baş çobanım Jox'un kokusu ilk cesede yaklaşırken, onun hızlı nefes alışverişinin sesi kulaklarıma ulaştı.

“Onları bırak,” diye homurdandım. Bakmama gerek yoktu, itaat ettiğini biliyordum. Dikkatim dağılmadı. Elim ona doğru uzandı ve o geri çekildi. Korkmakta haklıydı. Zincirini yakalayıp çektim. Beni takip ederek kürsüye çıktı, ya da çıkmaya çalıştı. Bacakları titredi ve düştü. Çabuk kalkamayınca, beline kolumu doladım ve onu yukarı taşıdım. Tepeye ulaştığımızda, tahtıma oturdum ve onu kucağıma aldım.

Kalkmak için hareket etti ama ben tutuşumu sıkılaştırdım. Oturmaya devam edecekti.

Jox bir sonraki dişiyi kaptı ve eşim kucağımda doğruldu. Ona baktım, öne doğru eğildiğini izledim. Gözlerim tekrar sunulan şeye döndü. Bana çekici gelmiyordu ama eğer Mát onu istiyorsa, onu alırdı.

“K’onn.” Jox’un kaşları kalktı, sonra başını eğdi. Kadın diğerinin yanına sürüklenirken, kadının omuzları gevşedi. Sunular tek tek sunulurken, hepsi Sark olarak etiketlenmişti. K’onn dışındakiler, adamlarımın seçtiği herhangi bir amaç için kullanılacaktı. İster üreme, ister yiyecek olsun. Benim için fark etmezdi. Onlar benim değildi.

Bitiş anında kolçakta parmaklarımı vurarak ses çıkardım. Artık benden önceki her Taur gibi Mát’ımı herkesin önünde çiftleştirmem bekleniyordu. Bu gece bu olmayacaktı. Ayağa kalktım, onu yanımda tutarak aşağı indim. Onu meraklı gözlerden uzak, odamda halledecektim. Taşın üzerinden inerken Jox'un sesi yankılandı.

“Efendim, ayın tamamlanmalı.” Başımı ona doğru çevirdim ama gözleri yere bakıyordu.

“Taur kim, Jox?” diye sordum, sesim sakın ve kontrollüydü. O benim en sadık tebaamdı.

“Sen Taur’sun, Sürünün Efendisi.” Eğer başını daha fazla eğseydi, taşı öpecekti.

“Ritüeli tamamlayacağım. Ne zaman ve nerede istersem o zaman,” diye homurdandım, henüz çiftleşmemiş olan diğer Minotaurlara öfkeyle bakarak.

“Evet, Taur,” diye yanıtladı Jox. “K’onn’u odanıza getirmemizi ister misiniz?”

"Hayır," diye omuzumun üzerinden söyledim ve platformdan indim.

Minotaur'lar kadınları yakalamaya başlayınca çığlıklar ve feryatlar yeniden başladı.

"K'onn'lara ne olacak?" diye sordu Mát, yanıma sokulmuş halde. Onu görmezden gelerek devam ettim. Bu gece sorulara cevap vermeyecektim.

"Beni duyduğunu biliyorum," diye homurdandı. Yine de cevap vermedim.

Birkaç dakika sessizce yürüdük. Onu bulmuşlardı ve ben onu kendime ait yapacaktım. Ona dikkat etmiyordum, kurduğu planı göremiyordum. Kaburgalarımın altına sert bir darbe indirdim ve kurtulmak için fırsat buldu.

Başımı geriye attım ve kahkaha attım. Onu yere yatırıp kaçamayacak hale gelene kadar becerme isteği içimi kapladı.

İki adımda boynundan yakaladım. O kanayan sırtıma yumruklarını indirirken onu omzuma attım.

"Domuz! Bırak beni!" diye çığlık attı ben onu yerinde tutarken.

"Domuz değil," diye alay ettim, o kıvrılırken.

"Ah, şimdi mi konuşuyorsun?" diye inledi. Kurtulamayınca vücudu yere yığıldı.

"K'onn'lara ne olacak?" diye sordu, kelime dilinde garip bir şekilde titreyerek.

"Cevap almayı hak edecek hiçbir şey yapmadın." Cevabıma sinirlenerek karşılık verdi ve onu sinirlendirmenin yeni favori hobilerimden biri olduğunu anladım.

"Ne istiyorsun?" diye sordu Mát, sesi kısık bir şekilde.

Bu soruya ben cevap verirdim.

"Her şey."

Seni kırarım

Boğa

Küçük insanım omzumda uzanıyordu. Başarısız girişiminden sonra sakinleşmişti ama sırtıma vuran telaşlı, hızlı kalp atışı uykuya dalmadığını gösteriyordu. Aklım, dişlerini bileğime/parmağıma geçirdiği ana gitti. Bu anı, kasıklarına doğru yakıcı bir sıcaklık dalgası gönderdi. Penisimin tüylerime sürtünmesi, vajinasının derinliklerine gömülmeyi yalvarıyordu. Ne kadar çok beklersem, kontrolü elimde tutmak o kadar zorlaşıyordu.

Minotaur beklemedi. Biz de tükettik.

Bedenim aynı anda parçalamamı, hapsedmemi ve ürememi istiyordu. Onu kırılıp tohumumla dolana kadar becerdim. Kaçma düşüncelerim yorgunlukla yok oldu. Başımın ağırlığıyla sertleşmiş ellerim, tuttuğum o küçük yaratığı ezme, yok etme ihtiyacıyla kasıldı; ta ki vajinası benden sızana kadar.

Ama ben babam gibi olmayacaktım. Onun arzusu basit bir kan susuzluğuydu; benimki ise egemenlik. İrademi içgüdüsel dürtüye zorla bastırdım, kan çılgınlığının gerçek sahiplenme anını çalmasına izin vermedim. Onun yenilgisinin ve teslimiyetinin sesine, içimdeki çılgılık atan boşluğa, sadece sahiplenme duygusuna ihtiyacım vardı. Onun meydan okuması ihtiyacımı daha da artırdı.

Nefes alışverişindeki düzensizlik paniğini ele veriyordu ve korkuyla karışmış öfkenin yoğun kokusu beni ileriye doğru itti. İstedğim ve asla sahip olacağımı düşünmediğim tek kişi omzumda oturuyordu. Ham, dişi kokusu ciğerlerime çarptığı anda kendimi kaybettim. Dile getirilmeyen gerçek tekrarlandı: Onun için sürümdeki her boğayı öldürürdüm.

Onu ahırına doğru taşıdım. Geri dönüş yolu, bir mil ateşin içinden geçmek gibiydi. Her adım, onu düşürmemek ve ilkel içgüdülerin kontrolü ele geçirmesine izin vermemek için bilinçli, acı verici bir seçimdi. Disiplinim, onu

penisimin üzerine yaymamın önündeki tek engeldi. Ama onunla çiftleşmek kutsaldı. Benim için. Bu ilk sefer benim olacaktı ve sadece benim olacaktı.

Yeraltının derinliklerine inşa edilmiş, ham ve soğuk taştan yapılmış özel odalarımın kapılarından içeri girdim; hava ince ve soğuktu. Çok geçmeden, onun kokusu odayı dolduracaktı.

Durduğum anda dehşete kapıldım. Göz atmış olmalıydı. Gözlerim odanın ortasındaki soğuk, yüksek bir işkence aleti olan kaydırağa dikiliydi. Kalçalarımın kuvvetine karşı çırpınan bir bedeni zapt etmek için demirden ve ağır deriden yapılmıştı. Bu gece onu bulma umudum çok azdı. Bu gece sevişmeyi planlamıştım ve Çobanlar bunu K'on'n'um için ayarlamışlardı, ama beni memnun etmişlerdi. Onu bana getirmişlerdi.

Ellerim onun her santimine ulaşabilecekti, o ise tamamen işe yaramaz hale gelecekti. Bana karşı koyamayacaktı, ama umarım o ağzından bir şeyler duyabilecektim.

“Sakın yapma lan—omph!” diye homurdandı onu metal yüzeye bıraktığımda. Keskin bir sesle nefesi kesildi. Hemen çırpınmaya başladı ama nafileydi. Acele etmeden, hareketlerim hesaplı bir şekilde ilerledim. Küçük, çırpınan uzuvlarını sabitlemek için deri halkaları ayak bileklerine ve bileklerine geçirdim.

O canlıydı, nefes alıyordu ve cesurdu, ama yakında kırılacak, yaralanacak ve inleyecekti. Ölü bir ödül boş bir zaferdi; kendi isteği dışında teslim olan canlı bir özne ise bir ifadeydi. Gücümün, irademin onun iradesine karşı zaferinin bir kanıtıydı.

Onu benden saklayan kumaş kalktı ve tenini ortaya çıkardı. Bacaklarını hareket ettirdim, gölgem onu tamamen yuttu ama gözlerim her şeyi gördü. Korkusunun altında, hızlanan uyarılmanın feromonları çoktan teninden sızmaya, benim bölgemin misk kokusuyla karışmaya başlamıştı.

Bana ait.

Bana ait.

Bana ait.

Bedeni benim yakınlığımdan etkilendi. Ruh bağımızla ihtiyaçları katlandı. Kaderini kendisinden önce biliyordu.

Pençeli ellerimi uyluklarına doğru kaydurdım, teninin yumuşaklığının tadını çıkarırken, onu kavradığımda etini deldim. O da çırpındı, ben onu

açarken kısıtlamalara karşı direndi ve debelendi. Islak parıltı onu ele verdi.

"Lütfen," diye inledi, iri, kahverengi gözleriyle bana bakarken. Gözleri, cebinden kaymış olan penisime indi. Çenesi açık, kaşları çatılmış, gözleri korku ve şok karışımıyla kocaman açılmıştı. Başını salladı, kafası karışmıştı.

"Kesinlikle hayır!" diye alaycı bir şekilde karşılık verdi.

Bakışlarını takip ettim. Boydan boya, kalın, kemikleşmiş kuşaklar, küt tepeye doğru uzanan ve kalıcı olarak koyu, derin bir kırmızıya boyanmış çıkıntılar vardı. Ucu kalın ve yuvarlak, tıpkı sert bir şekilde bastırılmış, yolu açmak ve kaba kuvvet uygulamak için yapılmış bir başparmak gibiydi. Bu çıkıntılar gücümün bir kanıtı, yaşayan bir sahiplenme çerçevesiydi. Bunun yarısını bile bilmiyordu. Bir kere kilitlendiğinde, kaçamayacaktı; kelimenin tam anlamıyla benim olacaktı.

"Yakında anlayacaksın ki benden başka kimse yok, benim hakkımdaki iddiamdan kaçmak için yapabileceğin hiçbir şey yok."

"Hayır, hayır, hayır—"

"Tek bir tadına bile bakmadım ve büyülendim, Mát. Tatmin olana kadar seninle olacağım."

Onu geriye doğru çektim, uylukları kalçalarımın iki yanındaydı. Dizlerimi bükerek, penisimin ucunu girişine getirdim ve tek, sert bir kuvvetle içine sapladım. Dirençle karşılaşınca penisimin ucu vızıldadı, testislerim kasıldı. Sıcak, dar vajinası 'ev' diye haykırdı. Santim santim, penisimin yarısına kadar duvarları tarafından sıkıştırıldı. Kuvvetle kasılırken zincirler şıkırdadı ve içimde oluşan şişkinliğe bastırmak için bir uyluğumu bıraktım. Yoğunluktan inledi, kaşları çatıldı ve ağzı açık kaldı. Ve ciğerlerinden havayı çalan son, sert, derin bir darbeye onu tamamen doldurdum.

Bu kanal, hızlı ve yüzüstü birleşme için tasarlanmıştı—zevkten ziyade verimlilik ön plandaydı—ama onun gözlerini görmem gerekiyordu. Onun kiminle birlikte olduğunu görmesini istiyordum.

Yine acımasız bir piston darbesi, boğazından hırıltılı bir çığlık kopararak deriye doğru sertçe çarptı. Her biri bir yenilgi itirafıydı. Göğüsleri sekip duruyordu, gözleri bana dikilmişti, ben de onun dokunuşunun tadını çıkarıyordum. Üçüncü kez—sahipleyci, son, kalçalarını benimkilerle buluşturmak için yukarı doğru itti, küt uç rahim ağzından geçerek içeri zorla girdi.

"Kahretsin!" diye bağırdı, kanının kokusu penisimi kaplarken. Bacakları belimi sıkıca sardı, narin parmakları ön kollarımın üzerindeki tüyleri tırmaladı.

Ve sonra oldu. Donakaldım. Kan arzusu tüm benliğime nüfuz ederken gözlerim kızardı. Isırmak, eti parçalamak, saçlarımdan aşağı akan kanının tadını almak, sadece vajinasını değil, onu da tüketmek ihtiyacı her şeyi mahvetmekle tehdit ediyordu. Pençelerim yumuşak kalçalarına daha da derine saplanırken kokusunu içime çektim.

Ben babam gibi değildim.

Bu Mát'tı.

Onu yemezdim.

O benimdi. Sertçe nefes aldım; buhar her yerimizi sardı. Yoğun, aşırı odaklanmış bedenimden yakıcı ihtiyaç çekildi.

Göğüsleri, benim kalınlığıma alışmakta hâlâ zorlanırken inip kalkıyordu. Açgözlülük, onu hazırlamaktan, hazır hale getirmekten beni alıkoydu. O da gelecekti. İrkildi. Bileklerinden ve ayak bileklerinden sabitlenmiş olmasına rağmen, vücudu altımda hareket etmeye başladı, artık oluğa karşı direnmiyordu, ihtiyaçtan dolayı tepki veriyordu.

Mát kalçalarını kaldırıp bacaklarını aralayıp penisimle kendini becerirken göğsümden derin, boğuk bir hırıltı koptu. Çok dar, çok küçüktü ama bana açıldı. Sırtı soğuk metale karşı inanılmaz derecede yukarı doğru kavislendi, ben de penisimi sonuna kadar gömerek ona yardım ederken istemsizce küçük bir çığlık attı. Her santimini sıkarken hissettiğim duygu ilahiydi. Gözleri geriye doğru kayarken, salyaları akarken ve yanakları kızarıırken bakışlarım yüzüne kilitlendi.

Onu alete sıkıca bastırdım. Hareket etmedim, sadece kendimi onun içinde tuttum, nabız gibi atan basınca bindim, varlığımın ezici gerçekliğinin onun muhteşem bedenine işlemesine izin verdim. Onu unutulana kadar becerme ihtiyacı içimden akıp gidiyordu, ama bunun yerine yavaş, sürtünmeli bir geri çekilmeye başladım. Sürtünme acı verici derecede yoğundu, kasıklarımda tam tersini yapmaya çağıran bir sıcaklık kükremesi vardı. Ona doğru geri ittim, kirpiklerinin titrediğini, o da hislere, bağa, bağa karşı savaşıırken izledim.

Çok geçmeden, bununla mücadele etmenin bir anlamı olmadığını anlayacaktı. Tekrar geri çekildim, sıkı vajinası beni emerek, bırakmak

istemiyordu. Dudaklarının tamamen çekilene kadar nasıl tutunduğunu izledim, kulaklarıma nefis bir ses ulaştı. Açık dudaklarına baktım, penisimi yalvarıyordu.

Sonra, ona sertçe girdim. Acımasız, ağır, derin ve durmaksızın süren bir vuruştı bu. Acı, sinirlerinin işleyemediği bir hisse dönüşürken gözleri kapandı. Her bir vuruşla direncini kırıyordum.

Yıllarca kendime annemin sevgisine ihtiyacım olmadığını söyledim. Onu bulmak yeterliydi, ama şimdi onu altımda esir tutarken, sadece sahip olmanın asla yeterli olmayacağını biliyordum. Onun tam bağlılığı zaten umutsuz bir özlemdi.

Bacakları titriyordu ve ben yüzünü kavradım, pençelerim şakaklarında durdu. Gözleri birden açıldı.

"Seni nasıl paramparça edeceğimi izle."

Göğsü titredi, nefesi hırıltılı bir şekilde kesildi, vajinası beni mengene gibi sıkı. Birçok orgazmın ilkini bana yaşattığını fark ettiğimde içimden bir hırıltı yükseldi. Korumaya çalıştığım kontrol milyon parçaya ayrılmak üzereydi. Dudaklarımı ısırdım, kan tadına ihtiyacım vardı, kalçalarımı sertçe bastırıp tekrar tekrar içine sapladım.

Tekrar geldi, beni o kadar sertçe sıkı ki, yıldızlar görüş alanımda dans etti. Onu becerirken hırladım, kontrolümün dizginlerine sıkıca tutunurken sırtımdan bir ürperti geçti. Penisimin yarısı yarıldı, onu daha da genişletirken kalınlaştı, çığlık atarken duvarlarına pençelerimle tutundum. Altımda Mát'ımın kasıldığını hissettim, çaresiz yaratık ezici ihtiyacımın demir pençesine yakalanmıştı. Vücudunun altımda şiddetle kavislendiğini hissettim, doruk noktası değil, sahiplenmenin şoku olan derin, titrek bir sarsıntı. Gözleri aniden açıldı, kocaman ve bana değil, çıplak tavana bakıyordu, sihir etkisini gösterirken.

Onun beni sıkıca kavramasının verdiği his, doruk noktasından çok daha fazlasıydı. Bu bir tamamlanmaydı, yerine getirilmiş bir biyolojik emirdi.

Simetrik bir şekilde, kemikleşmiş iki boynuzdan fışkıran bir sel gibi aktı ve onu tamamen doldurdu. Derin bir hırıltıyla, yarık shaft sertleşti. İki vahşi, kalın lob dışarı doğru yayılırken, uzanıp, işgal edip, sahiplenirken—canlı bir kilit gibi—gözleri dolunay kadar açıldı.

"Ah," diye haykırdı, yüzünde göz kamaştırıcı bir coşku ifadesi vardı.

Derin ve buyurgan bir hamleyle, boynuzlu şaftımı yumuşaklığına gömdüm. Boğazından gelen inilti beni kızdırdı, ama bu sefer şehvetten, acımasızca piston gibi ileri geri hareket ettim, ta ki zevk acıya dönüşüp kendi bedenim pes edene kadar. Tekrar tekrar içine girdim, düğümler duvarlarına sürtündü, ta ki testislerim sıkışana kadar. Sonra, doruk noktası benden fışkırdı. Meni seli aynı anda iki düğümden de fışkırarak içeri doldurdu.

"Benim!" diye kükredim.

Sıvı bedeninin içeri doyurdukça, geri döndürülemez büyülü etki tetiklendi. Derinlerde yakıcı, kalıcı bir ısı patladı ve dışarıya yayıldı; bedenini sonsuza dek benim özümle ilişkilendirecek kalıcı bir ateş.

İşlem tamamlanmıştı. İlk çiftleşme ritüeli sona ermişti, ancak gece henüz bitmemişti.

Tanık

Birinci

Alevler beni içten dışa sardı. Soğuk metalden yapılmış kaydırak ya da pürüzlü zemin değil, içime işlemiş yakıcı bir ateşti bu. Basit bir sıcaklık dalgası değildi, içimi yakıp damarlarımdan yayılan korkunç bir gerçektir. Her nefesim hırıltıydı, odanın ve onun yoğun, bayat kokusunu ciğerlerime çekiyordu.

Bileğimin bağlı olduğu yere dikkatimi çevirdim—hala kaydırağa bağlıydım. Olumlu tarafı, devasa penisinin ağır, mide bulandırıcı ağırlığı kaybolmuştu ve iradem dışında acı veren, imkansız, aç bir boşluk bırakmıştı. Ben bir kaptım, doldurulmuş ve sonra terk edilmiş.

Ama ne kadar süreyle?

Gözlerim odanın içinde dört bir yana dağıldı ve devasa bedenini ararken kalp atışlarım hızlandı. İçimi bir rahatlama kapladı; beni yutan canavar ortalıkta yoktu.

Çok kısa sürdü çünkü hâlâ kapana kısılmıştım, kurtulamıyordum. Zinciri iç uyluklarıma kadar takip ettim, orada menisi damlamamış, adeta fışkırmıştı. Boğazımdaki yumruyu yuttum, koyu mor bir damar haritası derimde belirmiş, göbeğime doğru uzanmış ve orada bir toynak izi şekli atıyordu.

Amım fena halde acıyor, her yerim fena halde acıyor.

Kalbim düzensiz bir şekilde atarken, aklım kontrol altında kalmaya çalışıyordu. Annemin sözleri kafamda yankılanıyordu: "Bağırarak, ağlamak, çığlık atmak hiçbir işe yaramaz. Bununla başa çıkmalısın."

Üç derin nefes alırken gözlerim yaşlarla doldu ve son nefesimi verirken, yaşanan karmaşayı çözmeye çalışacak kadar akli başında hissettim. Dışarıda gökyüzü hala karanlıktı. Bardan pazar yerine kadar olan her şeyi gözden geçirdim.

Ve sonrasında...

Bakire değildim ama dün gece beni kanatmıştı. Sadece penisinin başlı başına bir canavar olması değil, aynı zamanda onu almaktan çok daha fazla acı veren bir şey yapmıştı. Bunu bir daha asla yapmak istemedim. Bu türden yeterince dişi yok muydu? Alaycı bir şekilde güldüm. Aklımı kaçırmış olmalıyım. Canavarların var olması değil, neden bunun için insanları seçtikleri, oysa ki dişi inekler ya da her neyse onlara ne diyorlarsa, vardı.

Taş zeminde nal sesleri, hayvanın geri döndüğünü haber verdi. Vücudum istemsizce tepki verdi; her yerim kasıldı ve meme uçlarım sertleşti. Girişe doğru dönmüştüm. Kısa bir an için, başka birinin içeri girip beni böyle görmesi düşüncesi kalbimi hızlandırdı. Ama o ortaya çıktığında, kalbim farklı bir nedenle hızla çarpmaya başladı.

Boynuzları tavana sürtünüyordu, dağınık kahverengi saçları yüz hatlarını çerçeveliyordu, altın bir halka parılıyordu ve göğsü inip kalkıyordu. Bir kale gibi yapılıydı. Gözlerimiz buluşana kadar sekiz karın kası saydım. Yaklaştıkça gözleri karardı. Gözlerindeki ifadeyi tanıdığımda başımı salladım.

Şehvet.

“Hayır, henüz değil, az önce seninle birlikte oldum. Hazır değilim,” diye hırıltılı bir sesle söyledim, önümde durduğunda. Bakışları vücudumda gezinirken burun delikleri genişledi. Penisinin küt ucu bir tür cepten dışarı fırladı ve içimden öyle hızlı bir korku geçti ki midem bulandı, ama hepsi bu değildi. Başka bir his... kabul etmek istemediğim bir his—derin, mide bulandırıcı bir uyarılma dalgası—karnımda çiçek açtı. Bu beni daha da sinirlendirdi.

Tıpkı daha önce olduğu gibi, beni görmezden geldi, sessizliği seçti. Elini uzattı ve ben bacaklarımı kapattım, ama deri kayışlar tamamen kapanmalarını engelledi. Pençeli parmakları çıkıntılı mor bir damar boyunca ilerledi, kaygan, sıcak menisini kavradı. Onu tekrar içime itmesini izledim. Bu tecavüz, içimden elektrik akımı geçmesine neden oldu.

"Zaten çok fazla," diye tısladım.

Etrafımdan dolandı, pençesi leğen kemiğimden yukarı, karnımın üzerinden, göğüslerimin arasından kayarak boğazımın çukurunda durdu. Büyük eli yüzüme yerleşip başımı çevirerek açıkta kalan boğazımı yukarı doğru eğdiğinde dudaklarından ağır bir homurtu çıktı.

Beni yiyeceği kısım burası mı?

“Bak, Mát,” diye gürledi sesi, sakın ve kesin bir şekilde, “Şahit ol.”

Gözlerim, oluğun cilalı demir yüzeyindeki yansımama odaklanırken, vücudunun sıcaklığı ondan yayılıyordu. Bana bakan tek gözler benimkiler değildi; gölgeli yüzü, boynumun savunmasız kıvrımının üzerinde beliriyordu. Bulanıktı ama köpek dişlerinin aşağı doğru inişi mide bulandırıcı derecede netti.

Eğer kendi ölümümü izlemek zorunda kalırsam, yemin ederim ki intikamcı bir hayalet olarak geri döneceğim.

Çabaladım ama köpek dişleri tenime değdikçe başımı sabit tuttu. Yüzüm buruştu ve köpek dişleri derime saplandıkça odada bir çığlık yankılandı. Ama o derin ve ürkütücü gözler, bakışlarımı kaçırmama izin vermedi. Şahit olun. Acı dayanılmaz hale geldiğinde, sanki boynumu bedenimden koparacakmış gibi hissettiğimde, aniden kalktı ve beni bıraktı. Boynumdan sıcak kan aktı ve farklı, daha keskin bir acı zonkladı.

Uçaktan indiğimde ilk kez özgürlüğü hissetmişim ve şimdi her şey elimden alınmıştı. Ciğerlerimden kuru, hırıltılı bir kahkaha çıktı ama gözyaşlarım gelmedi. Ayak bileklerimdeki deri kayışları yavaş ve bilinçli hareketlerle test ettim. Zincirler tutuyordu.

İyi.

Taş tavan tüm dikkatimi çekti. Ağlamayacaktım ama kesinlikle burada yatıp her şeye katlanmayacaktım. Özgürlüğüm için öldürmek ya da öldürülmek anlamına gelse bile buradan çıkacaktım.

Ben kimseye ait değilim.

Kırmak

Boğa

Boşalma, beni onun yüzünden titreten, içimi tüketen bir boşluk olmuştu. Şimdi, sahiplenme işaretim, güzel küçük boynunda ham bir kupa gibi duruyordu. Göğsüm, işaretli Mát'ımı gösterme ihtiyacıyla yanıyordu. Testislerim çoktan dolmuştu, uyarılmam ağır, inkar edilemez bir zonklamaydı. Tohumumun etkisi, vücudunun Sahiplenmeyi kabul etmesine yardımcı olacaktı. İlk sefer acı verici olmuştu, ama bir sonraki daha kolay olacaktı. Henüz bilmiyordu ama ona yardım ediyordum.

Serin gece esintisi kürkümün arasından geçerek beni sakinleştirmişti. Onun dinlenmeye ihtiyacı olduğuna kendimi ikna ederek dönüşümü bir saat erteledim. Döndüğümde, ona bir bakış attım ve dinlenmesine izin verme düşüncelerim tamamen kayboldu. Kendimi onu ısırmaktan alıkoyamadım.

Gümüş hilal titreşiyordu, onun özüne olan yakıcı, inkar edilemez bir bağlantıydı bu. Fiziksel İddiayı doğruladı, ama ikimiz de artık soyut olanı hissediyorduk. Ben ondan daha yoğun hissediyordum, ama o zamanla daha fazlasını hissedecekti. Bununla birlikte öfkeli bir patlama da geldi—zihni ateş ve kaos içindeydi.

Kendimi ona kaptırmak, varlığından haberdar olmadığım ham, bağımlılık yapıcı bir zevkti. Nesiller boyunca, çiftleşme bir ritüeldi, hayatta kalmak içindi, Sürümüze karşı görevimizdi. Şimdi bile, boğalarım zevk için reddettiğim kurbanları çiftleştiriyordu. Onunla birlikteyken, bu daha da farklıydı. Onu tekrar elde etme düşüncesiyle testislerim zevkle karıncalanıyordu. Bu susuzluğun giderilmemesinin üzerinden çok zaman geçmişti; bir dişiye olan bu her şeyi tüketen odaklanma, çektiğim giderek büyüyen boşluğu dolduruyordu.

Büyü bana onun benim olduğunu söyledi—belki bedeni, ama zihni isyankardı. Bu umutsuz reddediş soğuk bir cezayı gerektirmeliydi, ama bunun yerine, ona olan ihtiyacımı daha da artırdı. Adımı haykırana, vajinası tohumumla dolup taşana ve yerler su birikintileriyle kaplanana kadar onunla sevişmek istedim. Onun kırılmasına ihtiyacım vardı, evet, ama bundan daha çok, ruhunun bana teslim olduğunu hissetmeye ihtiyacım vardı. Benim onu arzuladığım gibi onun da beni arzulamasını istiyordum.

Beklemediğim ama şimdi özlemini çektiğim bir düzeyde benimle mücadele etti.

Bu şiddetli zihinsel reddediş, göze alamayacağım bir zayıflıktı. Konumumun sorgulanmaması, Sürünün geleceği için, onun da zihinsel olarak boyun eğmesini sağlamam gerekiyordu. İçsel isyanı bir yükümlülüktü.

Dış muhafızlara işaret verdim. Çobanların pis pençelerinin ona dokunması düşüncesi, onu temizlemek için bile olsa, beni çileden çıkarıyordu. Ağgözlüydüm. İnemelerini bile duymalarını istemiyordum. Taş üzerindeki toynak sesleri sessizce kayboldu. Ben izin vermedikçe kimse onu görmeyecekti.

Evet, tamamen mahvolması gerekiyordu, ama önce terbiye edilmesi gerekiyordu. Penisimin onun sıcaklığına ihtiyacı vardı ve bunu elde edecektim, ama bu tur sadece boşalmak için değildi. Onu kırmaya zorlamam gerekiyordu. Vücudunu sıvıyla doldurmam, direnişini aşmasını sağlamam ve bizi mühürleyecek son bağlayıcı sıvıyı salmaya hazır hale getirmem gerekiyordu.

Onların duyma mesafesinden çıkar çıkmaz, yer değiştirdim.

Adımlarım ağır ve ölçülüydü. Bir fatih gibi ganimetini geri alırcasına oluğa yaklaştım. Pençelerim kalın uzantımı buldu ve çekti. Beni izliyordu. Geniş ve çaresiz gözleri, karnıma baskı yapan canavarca şeye kilitlenmişti. Korkunun keskin, metalik kokusuyla onun uyarılmasının coşkulu kokusunun karışımını hissedebiliyordum. Bana açık bir şekilde bağlanmış uylukları, deriyi morartacak kadar sıkıca kenetlenmişti. Nafile bir çaba.

Elimle demirin üzerine büyük bir parça koydum, soğuk metal, sıcak penisimle tam bir zıtlık oluşturuyordu. Amacım sadece boşalmak değil, onun iradesini tamamen yok etmektir.

Yalan

Birinci

Göğsümde bir şey filizlendi ve canavar beni bir sonraki tura hazırlarken vücudumda bir sıcaklık dalgası yayıldı. Bu, bedenimi kaskatı tutan korkuyu bastıran, öyle güçlü bir özlemde ki, bununla birlikte gerildim; bu bir meydan okuma değil, nefesimi kesen, aşağılayıcı ve istenmeyen bir beklentiydi.

İmkansız.

Anında gördü. Vajinamın ona nasıl sulandığını. Yüzünde karanlık, yavaş bir gülümseme belirdi ve o altın halka, sanki benimle alay edercesine parladı. Canavar, bedenimin artık bana ait olmadığını biliyordu ve bu yüzden ondan nefret ediyordum. Beni istediği gibi hareket ettiriyordu, ben de kuklacıyım, iplerle oynatılan bir oyuncak bebek.

"Hissediyor musun, Mát?" diye gürledi derin sesi. "Sadece şehvet değil, aynı zamanda ihtiyaç. Benim penisime senin de benim kadar ihtiyacın var."

Başımı çevirip taş zemine tükürdüm. Tükürüğün ıslak sesi acınasıydı, ama aynı zamanda tatmin ediciydi. Ona tekrar baktığımda, dudağım tiksintiyle büzülmüştü, "Siktir git."

Tıpkı Pazar Blokunda onu ısırduğımda olduğu gibi, hareketlerim veya sözlerim için bana vurmadı. Odak noktası tamamen başka bir yerdeydi - vajinamda. Taur ön sevişmeyle uğraşmadı; onunla yavaş bir hazırlık, şehvetli okşamalar yoktu, sadece ani, acımasız bir istila vardı. Beni biraz aşağı indirdi, eli yönlendiriyordu. Bacaklarım iyice açıldı ve sonra, beni soğuk metale çarpan cezalandırıcı bir itmeye, tekrar içime girdi. İmkansız bir derinliğe kadar gerildim, sert, amansız baskı pelvisimin derinliklerine yerleşti ve görmezden gelinmeyi reddetti.

Şok acı verici olmalıydı, son acımasız sevişmeden dolayı karın kaslarım kasılmıştı, ama arzu anında geldi, şiddetli bir şekilde yükseldi,

derinliklerimden ona doğru yükseldi. Kalçalarım seğirdi, artık sadece tanıdık değil, oksijen gibi, bir ihtiyaç gibi gelen imkansız büyüklüğüne uyum sağlamak için gerildiler.

Ondan nefret edin. Ondan nefret edin.

Zihnim tekrar tekrar aynı mantrayı haykırıyordu, ama o tamamen geri çekilmeden önce bana çarpmadan önce, istenmeyen bir zevkin nefesiyle nefesim kesildi. Üzerimde yükseliyordu, devasa bedeni beni gölgeliyordu, ondan başka hiçbir şey görmememe neden oluyordu. Boğuluyordum—onun içinde, kokusunda, ihtiyacında. Ondan uzaklaştım, imkansızı hedefledim; onu dışladım, utanç verici zevki gizlemek için çaresizce çabaladım.

O, acımasızca içime girerken bağırsaklarım yerinden fırladı. Bedenimin tepkisine takıntılıydı, zevkimi sonuna kadar çıkarmaya kararlıydı. Yanılmışımdı. Onun bana karşı gelmemden dolayı beni cezalandırmadığını sanıyordum; cezalandırıyordu. Sadece bana vurarak değil, bedenimi ecstasy'ye boğmaya çalışarak, düşünemez, nefes alamaz ve ondan başka hiçbir şey hissedemez hale gelmemi sağlamaya çalışıyordu. Her itiş, özerkliğime ve aynı zamanda kurduğum duvarlara vurulan bir çekiç darbesiydi.

"Mücadelen bir yalan," diye hırıldadı, nefesi kulağıma sıcak bir şekilde değişiyordu, kaslı karın kasları yumuşaklığıma sertçe bastırıyordu. "Hissettiğin o sıcaklık mı? İşte o gerçek. Vücudun Mát'ını biliyor. Bana teslim ol."

"Hayır," diye hırıltılı bir sesle yanıtladım.

Nefretime odaklanma mücadelesini kaybediyordum, göbeğimdeki toynak şeklindeki hafif yanma bir cehenneme dönüştü. Her şey "Savaş!" diye bağıırıyordu ama sihir, direncimi bana karşı kullandı ve bunu kucaklayıcı bir his haline getirdi. Vücudumun tepkisi zevke yöneldi, her şey yoğunlaştıkça kasıldı.

Boynumdaki keskin, ham acıya ya da kürklere odaklanmaya çalıştım; kendimi ondan ve bana hissettirdiklerinden başka bir şeye bağlayacak herhangi bir şeye. Ama o, duyularımı alt üst etti, her zihinsel savunmamı yoğunlaşan, acı verici bir zevk noktasına dönüştürdü. Zihnim karardı, sadece ona duyduğum umutsuz ihtiyaç kaldı. Korkunç, derin ve engin bir duyguydu. Arzularımın tatlı bir şekilde boşalması değildi; düşünceyi silen, bedeninin emrine karşı ezici, bunaltıcı bir itaat duygusuydu.

Orgazmın etkisiyle vücudum karıncalanıp kasılırken, Taur yavaşladı. Metallerin şıkırtısı odayı döndürdü. Bileklerimi ve bacaklarımı bağlayan kelepçeler düştü. Beni özgür bırakıyordu ve ben zevkten o kadar sarhoştum ki kaçacak halim yoktu.

Güçlü kollar beni sardığında vajinam ve vücudum kasıldı. Pençeli bir el başımı kavradı, saçlarım altımda döküldü. Penisî hâlâ içimdeydi ve o yaptığı şeyi yapmamıştı, beni başka bir odaya taşıdığına neredeyse rahatlamadan hıçkırarak ağlayacaktım.

Bu durum kısa sürdü, çünkü sırtım kürk yatağına değene kadar bizi aşağı indirdi, dizleri bükük bir şekilde kollarını başımın yanına koyarak kendini destekledi.

Başım ağırdı, vücudum elektriklenmiş gibiydi ve çözemediğim ya da kabullenemediğim duygular yüzünden gözlerim yaşarıyordu. Beni izliyordu, altın halkası parıldarken vücudumun titremesini takip ediyordu. Altımdaki kürkler yumuşaktı ve vücudum gevşemişti. Sarkık bir erişte gibiydim; bacaklarım onun etrafında gevşemişti ama içimdeki korkunç baskıyı pek bir şey hafifletmiyordu.

İyi hissettirdi.

Kendini iyi hissetti.

Bundan nefret ettim.

Taur eğildi, devasa göğsü yukarıdaki taş tavanı örtüyordu. Nefesi artık yorgunluktan hırıltılı değil, alçak ve düzenliydi, çam ve fetih kokusuyla karışmıştı. Ondan yüzümü çevirdim, taş duvara bakıyordum. Pençeli eli, boynumda işaretlediği iltihaplı hilale dokunup yüzümü kavrayıp bana doğru çevirdiğinde irkildim.

“Yeterince koştun, Mát,” diye fısıldadı, sesi tehlikeli derecede yumuşaktı. Göğsüm, ezici duygularımın alevlerini söndürürken titredi. “Demir kırıldı ve şimdi etin açılıyor. Karnını doyururken sen de Kralının altında dinlen.”

Sen benim kralım değilsin.

Sözleri bile söyleyemedim.

Öfkeyi, kavgayı aradım, bir küfür daha savurabilmek için, ama ağzım çok kuruydu, dilim çok kalındı, uykunun sersemliği bedenimi eziyor, beni yutmakla tehdit ediyordu. Tamamen çaresiz ve onun büyüklüğünün utanç verici rahatlığı içinde boğulan, paramparça olmuş bir sinir yumağıydım.

Ani ve acımasız bir güçle ağırlığını kaydırarak hareket etti. Derin ve boyun eğmez bir basınç şoku beni sarstı. Nefesim kesildi, ciğerlerimden hava çekildi, tüm kütesini tekrar içime gömdü. Beni becerirken altında yayılmış halde yatıyordum. Her uyluk itişiyile vücudum sarsılıyor, korkunç bir sonlanma hissi içimin duvarlarına baskı yapıyordu.

Kaçmayı başaramayabilirim.

Yorgunluğumda halsizlik kendini gösterdi.

Beni sıkıca tuttu, burnu başımın üzerindeydi ve umutsuzca, boğuk bir sesle bana doğru sertçe girip çıkıyordu. Vücudumun kalçalarının her hareketini kabul etmekten başka çaresi yoktu. Üzerimde homurdandı. Uzanıp ona sarılmak istedim ama kollarım açıklayamadığım bir şeyle titriyordu.

"Lütfen, çış yapmam gerekiyor," diye bağırdım. Aniden gelen bu ihtiyaç dayanılmaz bir hal almıştı. Gitmem gerekiyordu.

"Öyleyse git," diye hırladı kalçalarını kaldırıp bana öyle sertçe vurdu ki gözlerim karardı. Artık kendimi tutamadım. Baraj kapakları açıldı ve boşalırken, şok edici derecede sıcak akıntı anında altına yayıldı. Vücudum tatlı, yıkıcı rahatlamayla altüst olmuş bir şekilde seğırdi.

Hareket edemiyordum.

Düşünemiyordum.

İçime doğru sertçe giriyor, her şeyimi alıyordu. Utanç duyacak halim kalmamıştı. İçimde başka bir şey değişti; rahim ağzımın üzerinde bir genişleme, bir kalınlaşma, devasa bir topun iki katına çıkması.

"Kahretsin!" diye inledim, rahim ağzımın üstünde bir şey kilitlendi. Boşaldım. Çok şiddetli bir şekilde boşaldım ve o kadar doluydum ki kusmak istedim. Doluluk kapasitemin ötesinde bir hisle dudaklarımdan sessiz bir çığlık koptu.

Gözlerim karardıkça göbeğimdeki iz patladı. Artık acı yoktu, zevk yoktu: sadece mutlak itaatin korkunç boşluğu vardı.

Baskı iliklerime kadar işlemişti, son ve kaçınılmazdı. Gözlerim açıldı ve karşımda sadece onun yüzü vardı; karanlık, zafer dolu ve onaylayan bir yüz.

Artık bedenim ve kırık zihnimle ona aitim.

Dünyam paramparça oldu ve her şey karardı.

Göndermek

Birinci

Odaya güneş ışığı doldu ve kendimi Taur'un devasa karnının üzerinde buldum. Yüzüm, her nefeste yavaş ve güçlü bir şekilde kabaran göğsünün kalın kürküne yapışmıştı. Devasa kolunun altında sıkışmış parmaklarım çaresizce seğiriyordu. Zihnim kalın, uyuşuk bir karmaşaydı, ama bedenim içimdeki doluluğu anında algıladı. Üstte olmak hiçbir şey ifade etmiyordu. Kaçış yoktu: Hala kilitliydim. Onun cinsel organları, herhangi bir hareketi, herhangi bir kaçış düşüncesini imkansız kılan fiziksel bir kafesti.

Uyuyordu ama onu yüzeyin hemen altında hissedebiliyordum. Bir lanet. Bu kadar isteksiz biri için, sinir bozucu bir huzur duygusu hissediyordum. Onun tutsağı olduğumu hatırlamam gerekiyordu. Kürklerden yapılmış bir yatakta, altımda uyuyordu. Köşedeki hareket beni irkiltti. İki figür, Minotaur değil, uzun, ince kadınlardı. Koyu deri pelerinler içinde, yüzleri gölgelerle örtülüydü. Eğilmiş, temizliğe odaklanmışlardı. Bakışlarım yere kaydı ve sıvı birikintilerini görünce yüzüm kızardı. Onun menisi, kontrolümü tamamen kaybettiğimin utanç verici kanıtıyla karışmıştı. Biri diz çökmüş, eliyle taş zemini temizliyordu; en kötü pisliğin biriktiği yer, oluğun altıydı. Diğeri doğruldu ve kovalar ve kalın, sert bezlerle yatağa yaklaştı.

Beni şimdi öldür.

Gözlerimiz kısa bir an için birbirine kenetlendi, sonra o da gözlerini indirdi. Bir utanç dalgası beni sardı. Yıkılışımın, başarısızlığımın kanıtıydı bu. Yardım dilenme isteğimi yuttum. Bu iki kadın, etrafta dolaşabilecek kadar özeldi. Bakışlarım odanın içinde dolaştı. Çobanları yoktu, gözetimleri yoktu, zincirleri yoktu.

Yanımda duran görevli, büyük kürk yığınının yanında durdu. Bakışları bacaklarımın arasında, hâlâ içimde olan adama takıldı. Utançtan kıvranarak

göz temasından kaçındım. Elbisem belime kadar kalkmıştı ve tamamen açıktaydım. Bana doğru uzandı, eli uzanırken altımdaki bedenden buz gibi, sahiplenici bir öfkenin fışkırdığını hissettim. Nasıl olduğunu bilmiyorum ama onun olduğunu biliyordum.

Altımda derin, uyarıcı bir hırıltı yankılandı. Kadın donakaldı, eli bana birkaç santim uzaklıktaydı. Hırıltı kesilir kesilmez, Taur'un gözleri kısıldı, iri gözleri kadına dikildi. Yüzü örtülü olmasına rağmen, gözleri panikle doldu ve irkildi. Bezi yere bıraktı, başını eğdi ve hemen geri çekildi.

"Mát'ın temizlenmesi gerekiyor, Kralım," diye fısıldadı, sesi gergin ve itaatkâr bir tonda.

Taur oturur pozisyona geçti, bedenim onun üzerinde kaydı ve kalın penisi ağır, ıslak bir boşalmayla benden çıktı. Odadaki tek ses benden dökülen sıvının sesiydi. Onu kaybetmenin acısını çeken, içimdeki berbat yanı görmezden gelerek ona sarıldım. Bacaklarım kalçalarının iki yanına yayılmıştı, yüzümü göğsüne gömmüştüm. Bu durumda, bu berbat durumda, şu anda kimseye bakmaya utanıyordum.

Burun delikleri genişledi ve saçlarımı karıştırdı. İçimde ürpertici bir sahiplenme duygusu belirdi.

"Kimse benim olanlara dokunamaz. Kirli kürkleri kaldırın ve zemini temizleyin. Geri kalan malzemeleri burada bırakın." Elini kaldırarak onları gönderdi. Omurgamdan aşağıya bir ürperti geçti ve göğsümde alevlenen sıcaklığı görmezden geldim.

Evet, canavar Pele için Stockholm Sendromu yok.

İki kadın da daha da eğilerek geri çekildi, kovalarını ve bezlerini geride bıraktılar. Taur bekledi... Gözlerinin yüzümün yan tarafına dikilmiş ağırlığını hissedebiliyordum ama onu görmezden geldim. Kadınlardan biri geri geldi ve kürklerin üzerine giysiler yerleştirdikten sonra ortadan kayboldu. Gittiklerinde, derin, titrek bir nefes aldım. Kendimi ağır, güçsüz ve her yerim ağrıyordu. İçimden sızan şeyi geri alma ve tekrar içeri itme ihtiyacı beni tedirgin ediyordu. Aklımı başımda tutmalıydım, yoksa... Burada kendimi ne kadar kolay kaybedebileceğimi görebiliyordum.

Derimin altında bir türlü kapatamadığım o hafif uğultu vardı, ama onu da görmezden gelirdim.

Pençeli eliyle elbisemin kumaşını yırtarak beni çıplak bıraktı. Zorlanmadan bezi kaptı ve su dolu kovaya batırdı. Ardından ıslak bezi kürkünün üzerinde gezdirerek yattığım yüzeyi temizledi, sonra da beni temizlemeye başladı. Şaşırtıcı bir incelikle beni kendisi temizlemeye başladı. Kemikleri parçalayıp öldürdüğünü izlediğim aynı büyük eller, kurumuş kanı derimden silerken sert ama bilinçliydi. Dokunuşu sertti, karnımı, iç uyluklarımı sildi ve ardından bezi bacaklarımın arasından ustaca, sahiplenici bir hareketle geçirip sırtıma ve kalçalarımın doğru ilerledi. Alt dudağımı ısırıldı. Bunu, şefkat değil, acımasız bir sahiplenme eylemiyle karıştırmamalıydım. Eli kalçalarımın ve sırtımda dolaşırken, mülkünü işaretliyordu. Bakışlarında bir zafer vardı ve başka kimsenin bana dokunmamasını sağlamanın onun gözünde küçük bir zafer olduğunu biliyordum.

Dokunuşu kaybolunca, onaylayıcı bir hareketle başını salladığında çenemi yukarı kaldırdım. Boyu benden çok daha uzundu, ama işi bitmemişti.

Eğildi ve boynumdaki izin olduğu yeri yaladı. Bana cevap vermeye tenezzül etmedi, sadece kumaşı kavradı. İncecik kırmızı bir elbise. Onu başımdan geçirdi ve elbise vücuduma düştü, hiçbir şeyi örtmüyor ama gizlemiyordu da. Ayağa kalktı ve penisinin kürkünün altında zar zor görünen bir cebe kayboluşunu izledim.

Elini uzatırken başını yana eğdi. Benim de onunla böyle gitmemi bekliyordu. Hâlâ sızan menisi bacaklarımdan aşağı damlıyordu.

Dengesizce ayağa kalktım, ayaklarımı soğuk zemine zorla bastım. Zincirler gitmişti ama boynumdaki gümüş hilal bir tasma gibi geliyordu. Daha yeni uyanmıştım ama yorgunluktan sendeledim. Kolu belime dolandı ve hayatımı alan canavara yaslanmaktan başka çarem yoktu.

Bu teslim olmak değil.

Koşamıyorum.

Henüz değil.

Vücudumdaki her sinir uzaklaşmak için çılgık atıyordu, yine de ona yaslandıkça içimden istenmeyen bir rahatlama geçti. Karnının kalın tüyleri kalçama değdi, sıcak ve korkutucu derecede sertti. Belimdeki pençelerine yaslandım ve bu rahatsızlığı, kolunun altında hissettiğim rahatlıkla mücadele etmek için kullandım.

Onu, yerin daha derinlerine inen bir tünele kadar takip ettim. Sonunda geniş bir odaya vardık. Oda, lüks kürklerle döşenmiş ve ağır, kilitli kapılarla korunuyordu. Mekânı tam olarak kavrayamadan, bir Minotaur muhafızı öne çıktı. Müzayedede gördüğümüz aynı Minotaur, Jox, yüzünde kontrollü bir sakinlik ifadesi vardı.

“Taur, Konsey toplantısı başladı ve onlar... sabırsızlanıyorlar.”

Taur onu görmezden geldi ve kapılara doğru yürürken beni sıkıca kucakladı. Kapılar açılıp kapanırken bir şangırtı sesi duyuldu.

Odaya girdiğimizde dudaklarım aralandı. Demir bir masanın etrafında çocukken izlediğim canavarlar oturuyordu. Kanatlı bir adam, bir ejderha ve... bunlar kurt adam mıydı? İki ayaklı iki kurdu görünce yutkundum. Biri beyaz, diğeri siyah. İkisinin arasında gözlerim faltaşı gibi açıldı. Aralarında kahverengi saçlı bir insan kadın oturuyordu. Taur beni yanına çekerken bana bakıyordu. Burada altı farklı canavar türü vardı, ama korkunç olan canavarlar değil, kadınlardı. Birkaç tanesi duvara zincirlenmişti. Yanaklarında gözyaşları vardı.

Masadaki tüm yaratıkların başları şimdi üzerimizdeydi. Gelişimizi fark ettikleri için onlara bakmayı reddederek başımı dik tuttum. Boynumdaki gümüş renkli ibik titreşirken yanaklarım kızardı.

Kendimi misafirlerin önünde sergilenmek üzere giydirilmiş bir oyuncak bebek gibi hissettim.

Taur, masanın başına, başka bir Minotaur'un yanına oturdu. Kral kadar büyük değildi ama vahşi ve devasa bir yaratıktı. Taur'un kucağına çekilirken gözleri tüylerimi diken diken etti.

"Beklemekten hoşlanmıyoruz," diye homurdandı beyaz kurt.

Taur homurdandı.

“Mát'ım hazırlık gerektiriyordu, Ryder.” Canavarlara bakmaktan kaçınarak her yere baktım; duvarlara, tavana, yanan meşalelere.

Gümüş rengi gözler, Taur'a dönmeden önce gözlerime doğru kayd.

Ryder doğrulurken, "Bir toplantı çağırdınız ve biz de buradayız," dedi.

“Hiçbir toplantı çağırmadım. Mát'ımın bağırsaklarının derinliklerindeydim. Gorok, neden burada olduğumuzu bize anlatmıyorsun?” Muhtemelen onu en uzun süre konuşurken duyduğum an buydu ve bana konuşmuyordu. Taur'un bakışları masada oturan diğer tek Minotaur'daydı. O

da devasa bir varlıktı, neredeyse Taur'un kiyle eşdeğerdi, ama bakışları zincirlenmiş kadınlara, sonra da bana takıldı.

Taur gerildi. Devasa eli belimi kavradı ve ben de ona yaslandım. Zihnimde buz gibi bir çakma hissettim. Bu diğer Minotaur'u tanımıyordum, ama Taur'un tepkisi bana bilmem gereken her şeyi söyledi: Gorok tehlikeliydi.

Burada kimse bana yardım etmeyecekti. Tanıdığım canavarla birlikte olmak, tanımadığım canavarla birlikte olmaktan daha iyiydi.

“Krallığımızın çökmemesini sağlamak benim görevim. Hak iddiası aceleye getirildi ve geleneklerin gerektirdiği gibi duyurulmadı, Kralım. Hepimizi riske atıyorsunuz. Ahırlarınız itaatkâr sığırlarla dolu. Soyunuzu devam ettirmek için istediğinizi seçin. Ama hiçbir alınmadı. Çevredeki krallıkların krallarını şahit olarak çağırdım.” Gorok'un sesi, açık meydan okumaya rağmen sakin ve alçaktı. Dikkatini tamamen bana çevirdiğinde etrafımı buhar kapladı.

Gorok cevap beklemedi. Masadan ağır, süslü bir av bıçağı kaptı ve bıçağın ucunu Taur'un toynaklarının tam arasına, cilalı taşa sapladı. Metalik çatırtı yankılandı ve salonu tamamen sessizliğe büründürdü.

Sonra öne eğildi, kocaman yüzü görüş alanımı tamamen kapladı ve geri kalan her şeyi görmemi engelledi.

“İnsan. Diyarların diğer krallarına bak. İtaatin hak edilmiş mi, yoksa zorla mı sağlandı?” Bu soru bir hançer gibiydi ve sadece Taur'un boğazına değil, benim boğazıma da saplanmıştı. Daha dün gece kazanılmış ve sahiplenilmiştim. Kaçırılan hangi kadın, kaçırılmayı kendi isteğiyle seçtiğini kolayca itiraf ederdi ki? Taur'a duyduğum nefret canlı, nefes alan bir şeydi. Boğazımı tırmalıyor ve merhamet dilememi istiyordu, ama korku filmlerinde bu ne zaman işe yaradı ki?

Tenimin altında, onun oraya yerleştirdiği o sıcaklık, tek bir şey haykırıyordu: Onu koru.

Çılgılık atmak istedim. Bunun yerine, en son istediğim şeyi yaptım: Bu bağı kucakladım. Bakışlarımı aşağı indirdim, çenemi içeri çektim ve gözlerimi Taur'un kocaman toynaklarının siyah parıltısına diktim. Konuşmadım, kıpırdamadım. Daha önce hiçbir erkek için yapmadığım bir şeyi yaptım: Teslim oldum.

Boğa burcu bunu hissetti.

Taur'un belimdeki tutuşu kayboldu, ardından çenemi kavrayıp yüzümü yana çevirdi. İşaretini gösterdiği anda vücudumda keskin bir nabız atışı hissettim.

Taur, tehlikeli ve sarsılmaz bir kükremeyle, "Annem tam olması gereken yerde," diye ilan etti. "İddia kesindir."

Gorok'un yüzü değişti ve bir an için sadece bir canavar değil, bir iblis gibi göründü; gözleri hastalıklı bir sarı renkte parladı ve ön kollarındaki tüyler teller gibi sertleşti.

"Yeni İnsanların Sesi ile ilgili bir sorun mu çıktı?" diye sordu Taur. Ryder ona alaycı bir gülümsemeyle döndü.

"Hiç yok. Son toplantıda itaatsizliğin hoş görülmeceğini gayet açık bir şekilde belirttik. Buna cüret etmedik mi?" diye mırıldandı siyah kurda. Kurt karşılık olarak hırladı.

Sonra kayboldu. Gorok geriye yaslanırken maskesi yerine oturdu. Ayağa kalktı ve zincirlenmiş kadınların yanına doğru yürürken, taş üzerinde yankılanan toynak sesleri odada yankılandı. Yaklaştıkça sindiler ve birini yakaladığında çığlık attılar. Onu geri sürükledi ve masanın üzerine itti.

Kimse ona yardım etmek için harekete geçmedi.

Oturmuş olan diğer insan kadın, kurtlarla birlikte olan, ona acıyarak baktı. Minotaur vahşi bir homurtuyla ona saldırdı, onu demir masaya yapıştırdı ve kadın acı içinde çığlık attı. Zavallı kadın çığlıklarını susturmak için ağzını kapattı. Bakışlarımı kaldırdığımda Gorok'un beni izlediğini gördüm. Bakışlarını benden ayırmadı, ona saldırırken gözleri üzerimdeydi. Vücudumda bir titreme oldu ve korkudan titredim. Taur arkamda hareketsiz duruyordu, sessizliği korkunç bir onaydı: şiddete izin verilmişti ve Taur bile onu durdurmayacaktı. Yeni gerçekliğim basitti: yaşamak için arkamdaki canavara ihtiyacım vardı.

Beni sınaama

Birinci

Toplantı devam etti, ama onun ıgıllıklarından başka hiçbir şey duyamıyordum. Bayıldığında ya da öldüğünde bile anlayamadım; ondan gözlerimi ayıramadım. Dünya, onun inlemelerinin ve canavarın etinin onun tenine çarpmasının iğrenç, ıslak sesinden ibaretti.

Taur sonra hareket etti. Ağırılığında ince bir kayma, sadece omurgamda titreşen alçak bir hırıltıydı. Bu uyarı Gorok'u durdurmalıydı, ama durdurmadı. Ona çiftleşmeye devam etti, inleyerek kendini geri çekti ve tüm boşalmasını sırtına bıraktı. Sıvı her yere sıçradı ve diğerk canavarlar iğrenerek hırladılar.

Onaylanmış vahşet anı sona ermişti; Gorok koltuğuna yaslandı, kadın cansız bir şekilde ayaklarının dibine yığıldı. Yüzünde iğrenç bir memnuniyet ifadesi vardı.

“Toplantı sona erdi,” diye gürledi Taur. Ayaa kalktı ve diğerkleri daha kalkmadan beni dışarıya yönlendirdi.

Kendimi bir yere kapatmaktan başka bir şey istemiyordum. Az önce olanlara ortak olduğumu hissediyordum. Onun günahlarını ve menisinin pis kokusunu hafızamdan silme ihtiyacı çok güçlüydü. Bu şekilde hisseden tek kişibendim çünkü o gelene kadar kimse gözünü bile kırpmamıştı. Artık Kansas'ta olmadığımı hatırlatmasından nefret ediyordum. Burası bambaşka bir alemdi. Tek bir kanun vardı: Kralın kanunu. Ve ben de uyum sağlamalıyım.

Onun beni yemek yedikleri yere götürmesini veya Gorok'un bahsettiği halka açık gösteriyi gerçekleştirmesini bekliyordum, ancak salonlar kaba taştan daha yumuşak, derin bir şeye dönüştüğünde, duvarları yumuşak bir kumaş kapladı ve hava duman ve baharat kokusuyla doldu.

Yeraltındaki taş koridorlarda ilerlerken, aramızdaki mesafe beni tedirgin ediyordu. Onun kocaman, pençeli elinin serbestçe sallanışını izlerken

aklımdan geçen düşünceyle tereddüt ettim: Aradaki mesafeyi kapatmak istiyordum.

"Tereddüt ediyorsun," diye homurdandı Taur, bana bakmadan.

"Ne demek istediğini anlamıyorum," diye mırıldandım. Alaycı bir şekilde güldü. "Az önce şahit olduğum gösteriden daha iyi mi yoksa daha kötü mü olacağına karar vermeye çalışıyorum."

Dün gece Pazar Blokunda duyduklarımı unutmamıştım. Sessizdi. İri cüssesine rağmen, önden yürüyüp beni geride bırakmadı. Durdu ve ben yürümeye devam ettim. Büyük, pençeli bir el belime dolandı ve beni kas yığınının çarpana kadar geri çekti. Bana sözlerle cevap vermedi. Serbest eli yukarı uzandı ve nasırlı parmağı boynumdaki iz üzerinde gezindi. Başımı yana eğdi, ona bakmamı sağladı. O kadar uzundu ki, neredeyse tavana bakıyordum. Kahverengi gözlü ve yumuşak saçlı biriydi. Bakışları yoğundu. İze sert, sahiplenici bir dokunuş yaptı, sessiz bir söz verdikten sonra beni bıraktı ve öne doğru götürdü.

Kalenin geri kalanına hiç benzemeyen büyük bir salona girdik. Her iki tarafında da çok sayıda oda vardı ve en uçta doğal bir sıcak su kaynağından beslenen büyük bir havuz bulunuyordu. Lezzetli yemeklerin ve sıcaklığın kokusu ağzımı sulandırdı, ancak odalardan kadınlar çıkmaya başlayınca buranın ne olduğunu anladım: altın yaldızlı bir kafes.

Artık gevşek bir yarım daire şeklinde bir ta oluşturmuşlardı, hareketleri akıcı ve neredeyse prova edilmiş gibiydi. İnsan ve Minotaur kadınlarının bir karışımıydı. Ağır ipekler ve parıldayan mücevherlerle örtünmüşlerdi. Minotaur kadınları, ya da düveler, güzeldi, benden daha uzundu ve kaşlarından geriye doğru kıvrılan boynuzları vardı, ama gözlerindeki bakış yırtıcıydı. İnsan kadınları ince beyaz giysiler giymiş ve mücevher takmamışlardı, bu da onları daha düşük statüde gösteriyordu. Her kadının ortak bir noktası vardı: her biri bana ve boynumdaki yeni işarete kıskançlık ve öfkeyle bakıyordu.

Taur onların önünde durdu ve beni de yanına, omuz omuza durmaya zorladı. Hava düşmanlıkla doluydu. Bir düve öne çıktı. Beyaz tüyleri ve kulaklarında altın rengi süsleri vardı.

"Kralım, sürpriz ziyaretinizden çok memnun kaldık. Bu, K'onn'unuzun yeni üyesi mi?" diye mırıldandı eğilerek.

“Mát’ımı seçtim,” diye yankılandı Taur’un sesi, duvarları sarsacak kadar derindi. Ağır, pençeli elini boynumun arkasına, açık yara izinin hemen üstüne koydu.

"Bu bizim için yeni bir haber," diye mırıldandı düve. "Daha önce kamuoyuna açık bir sahiplenme olmamıştı."

"Alana. Yanımda duruyor. Onunla herkesin önünde birlikte olmak onu benim yapmaz. Bu odadaki en yüksek rütbeli kadın o," diye homurdandı.

Grup içinde sessiz bir öfke dalgası yayıldı.

"Affedersiniz, Kralım. O çok hassas. Onu sadece sıcak bir cep olarak görmemizi nasıl bekleyebilirsiniz? Sürü bir oyuncaktan daha fazlasına ihtiyaç duyuyor," diye mırıldandı Alana. Taur’un gözleri kısıldı, ama sesi tehlikeli derecede sakın kaldı.

"O sizin Kraliçeniz. Gereken yerde saygı göstereceksiniz." Cevap beklemeden harekete geçti.

"Sürü'nün neye ihtiyacı olduğuna ben karar vereceğim," diye homurdandı Taur. Alana çenesini eğdi ve başka bir şey söylemedi. "Gorok benim olanı ele geçirmeye çalışıyor."

Kadın kalabalığı arasında şaşkınlık dolu mırıltılar yankılandı.

"Başka bir Taur’a hizmet etmektense boğazımızı kesmeyi tercih ederiz." Alana’nın sadakati eşsizdi. Kadınların çoğu başını salladı.

Karşı koymak işe yaramıyordu, yaramamıştı da ve şimdi nefret ettiğim canavarla aynı hizaya gelmek zorundaydım. Onun sınırlarını zorlamazsam ben ben olmazdım. Çenemi kaldırdım, dişlerimi göstererek zoraki bir gülümseme takındım.

"Eğer hepsine sahip olabiliyorsam, bu istediğim kişiyle birlikte olabileceğim anlamına mı geliyor? Haremim nerede? Hangi boğalar veya erkekler arasından seçim yapabilirim?"

Cariyeler nefeslerini tuttular, gözleri şok içinde açıldı. Taur'un boynumdaki tutuşu sıkılaştı, bir uyarıydı bu, ama kahverengi gözleri sahiplenici bir öfkeyle parlıyordu ki bu da ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden oldu. Sahip olduğu o kontrol seviyesi vardı, ama beni kandıramazdı. Kıskançtı.

"Beni sına, Mát," sesi alçak bir hırıltıydı, sadece bana yönelikti. Eğildi, burun delikleri kulağımın yanındaydı. "Eğer başka bir erkeğe, boğaya ya da

insana dokunursan, kemiklerinden etini yerim ve sana atan kalbini sunarım.”

O doğrulurken kalbim göğüs kafesinde gümbür gümbür atıyordu. Etrafına bakındı, bakışları az önce rütbesini düşürdüğü kadınların üzerinde gezindi. "Halletmem gereken işler var. Onu sizin ellerinize bırakıyorum." Bu bir uyarı gibiydi. Cariyelerin nefreti üzerime kum taneleri gibi çöktüğünü hissedebiliyordum. Titriyordum ama bakışlarındaki o saf sahiplenme duygusu korkunç bir çapa gibiydi.

Ardından elini daha sıkı kavrayarak girişi işaret etti.

Devasa bir muhafız tarafından odaya iki yeni figür itildi. Onları görünce nefesim kesildi. Ashley ve Jania'ydı. Tanıdık yüzleri görünce rahat bir nefes aldım. İkisi de tertemizdi ve benim giydiğim elbisenin pembe versiyonlarını giymişlerdi.

Taur, elini boynumdan çekip silahının kabzasına koyarken, "Bu ikisi seçilmiştir," diye duyurdu, "ve K'on'n'a eklenecekler. Onlar benim. Sürü onlara dokunamaz."

"Bu kadınlar senin cariyelerin değil mi?" diye sordum, Minotaur'u ve kadınları işaret ederek. Gözleri benimkilerle buluşunca ağzı açıldı.

"Bu kadınlar Sürüye aittir. K'on'lar bana aittir."

Taur sadece beni yükseltmekle kalmamış, cariyeleri arasına iki rakip daha eklemişti. Kadınlar öfkeyle birbirlerine sarılarak, kısık sesleriyle bu haberin kendileri için ne anlama geldiğini anlamaya çalışarak kaosa sürüklendiler.

"Uslu dur," diye mırıldandı, boynumu son bir kez sıkıca sıktıktan sonra arkasını dönüp kapıdan dışarı çıktı ve beni itiraf etmek istemediğimden daha yalnız hissettirdi.

Üzerime yöneltilen nefretin yoğunluğunu henüz idrak edemedim, iki sıcak el kolumu kavradı ve beni öne doğru çekti.

"Hadi! Seni şu harpillerden uzaklaştıralım," diye fısıldadı Ashley. Beni sıcak su kaynağının havuza döküldüğü koridorun en ucuna doğru çekti.

Jania hemen arkamdan geliyordu, bana zoraki bir gülümsemeyle bakıyordu. Gözlerinde bir gariplik vardı, ama yaşanan her şeyin verdiği yorgunluk çok fazlaydı. Çamur zemine zincirlenmiş halde uyandığımdan beri ilk defa nefes alabiliyormuş gibi hissettim. Yanımda tanıdık yüzler olması bir rahatlama gibiydi.

“Dün gece tam bir çılgınlıktı!” diye bağırdı Ashley, beni havuzun yanındaki sıcak taş çıkıntıya oturarak. “Hayatta kalmam tamamen senin sayende. Akşam yemeği olacağımı sandım!”

“Sen tam bir kabadayısın, Pele,” diye onayladı Jania, sesi ifadesizdi ama yakınlığı bir kalkan gibiydi. Karşı tarafa oturarak benimle diğer kadınlar arasında insani bir bariyer oluşturdu.

“İyi miydin...? Sana zarar verdiler mi?” diye sordum, Jania'nın sakin tavrından Ashley'nin iri gözlerine bakarak.

“Hayır, bize dokunmadılar. Anlaşılan diğer boğalar ‘K’onn’a dokunamıyormuş,” dedi Ashley hızla. Daha yakına eğildi, sesi alçaldı. “Ama bu ne demek?” Boynumdaki işarete doğru başını salladı. “Acıyor mu? Sana ne yaptı? Ve senin Kraliçe olmanla ilgili bu mesele ne?”

Tereddüt ettim, parmağımı iz üzerinde gezdirdim. “Sizin zarar görmediğinize sevindim. Bana o verdi. Acıttı ama artık acımıyor. Dün gece beni ‘Mát’ı olarak ilan etti ve bunun ‘arkadaş’ anlamına geldiğini varsayıyorum.”

Bu, günlerdir hissettiğim en güvenli şeydi. Ashley normal sorular soruyordu, Jania beni koruyordu ve diğer kadınlar da dedikodu yapmakla meşgul oldukları için bizi rahatsız etmiyorlardı. Ashley konuyu zorlamak yerine nazik ve anlayışlı bir gülümsemeyle başını salladı.

Çaresizce birine güvenmeye ihtiyacım vardı. “Burada yalnız olmak... diğer kadınlar nasıl? Dün gecekiler? Bu herkes olamaz,” diye sordum, bakışlarım koridordaki kadınlara kaydı.

Ashley bana baktı, yüzünün rengi solmuştu. “Bilmiyor musun?” diye fısıldadı.

“Ne? Ben neyi bilmiyorum?” diye sordum.

“Ashley ve ben K’onn olarak etiketlendiğimiz için kurtulduk. Diğerleri Sürüye verildi. Bazıları buraya getirildi, diğerleri ise yenildi.”

Midem alt üst oldu. Kendimi çok kötü hissettim.

Jania'nın dudaklarında, harem girişinde gördüğüm aynı soğuk ve gergin gülümseme belirdi. Uzaklaşmadı. Gözleri hedefteydi.

“Başka bir tane daha var mı?” diye sordu. Yanaklarım kızardı, ama sonra birden aklıma geldi.

“İkinci işareti nereden biliyorsun?” diye sordum. Beni görmezden geldi.

“Bundan daha fazlasını biliyorum, Pele. Annenin ölümüne nasıl yas tuttuğunu biliyorum. Florida'yı neden terk ettiğini de biliyorum. Gerçekten o deri parçasının sorun olduğunu mu düşünüyorsun?” Sesi değişti, ifadesizleşti. “Şimdi vücudunu kontrol ettiğine göre onu seviyor musun?”

Gerçek beni adeta bir tren kazası gibi vurdu.

"Sen benim sapığım mısın?" diye irkildim.

Ashley kafası karışmış bir şekilde bize bakıp durdu.

"Ne saçmalıyorsun Jania? Delirdin galiba," diye sızlandı.

Jania, Ashley'i tamamen görmezden geldi. Gözleri şimdi saplantılı bir hayranlıkla kocaman açılmış ve parıldıyordu. Daha da yaklaştı ve sesini sahiplenici bir fısıltıya indirdi.

“Pele, mesele ten değil, ruhtur.” Pembe tuniğinin cebine uzandı. Kanım dondu. Mağaranın sessizliği üzerime çökmüş, cariyelerin uzaktan gelen mırıltılarını duymamı engelliyordu. Kollarımı kendime doladım ama faydası yoktu.

Jania, sesi artık korkunç, hatta bir ders verir gibiydi, “Yıllarca onları takip ettim,” diye devam etti. “Boynundaki iz önemli değil; önemli olan karnındaki iz. İşte o...” Uzandı ve parmağını tam göbeğimdeki hilal şeklindeki toynak izinin olduğu yere bastırdı. Anında yakıcı, acı verici bir yanma hissettim. Acıdan boğulurcasına iki büklüm oldum. Ashley çığlık attı ve taş çıkıntıdan geriye doğru sendeledi.

Jania, yüzü benimkine çok yakın, gözleri çılgınca bir kıskançlıkla parıldayarak tısladı: "Bu bağ, senin özüne konmuş psişik bir kilit. Ve ben onu nasıl kıracağımı biliyorum."

Cebinden pürüzsüz, soğuk bir obsidyen parçası çıkardı ve işaretimin üzerine bastırdı. Karanlık taş, bilmediğim bir dilde konuşurken parladı.

"Sen benim olacaktın," diye tısladı.

Aniden, içimde şiddetli bir sarsıntı hissettim, sanki bir şey koparılıyordu. Acı o kadar büyük, o kadar mutlak ki dizlerim titriyordu. Ben düşüp suyun altına kayarken Jania'nın çılgınca, zafer dolu kahkahası taş duvarlarda yankılandı.

Kanıtla

Boğa

Gorok'un konsey toplantısında bana gösterdiği saygısızlık karşılıksız kalmayacaktı. Sabrımı sınaması ve diğerlerinin önünde beni rezil etmesi açık bir ihanet işaretiydi. Dilini yamyam ağzından çekmemek için kendimi zor tuttum. Krallar bunu beklerdi. Bir toplantıda güç gösterisi yapmak normal değildi. Son toplantıda Ryder ve Darius, önceki insan konuşmacıyı yemişlerdi. Onların eşini kendine mal edecek kadar aptaldı.

Ama ben onlara benzemiyordum.

Öfke bana hükmetmedi.

Kontrol bendeydi, içgüdülerimde değil.

Gorok'u bir kalabalığın önünde öldürmeme gerek yoktu. Cezasını kendi zamanımda, tıpkı şimdi olduğu gibi, verebilirdim. Sırtı taşa çarptığında duvarlar sarsıldı ve tozlar döküldü. Boynuzlarına elimi koyarak göğsüne tekme attım. Ardı ardına aldığı darbelerle kaburgaları kırıldı.

Ona bakış şekli, başka biriyle birlikte olurken benim anneme göz dikmesinin apaçık saygısızlığı, ölüm fermanını imzalamak için yeterliydi.

Benim Mát'ım, bölgemdeki başka bir erkekten tehdit altında hissetmezdi.

"Benim olanı mı arzuluyorsun, Gorok?" diye hırladım, kafası yere çarptığı anda.

"Asla," diye kekeledi yalanı, ardından kan tükürdü.

Tek bir amacım vardı: ruhunu ele geçirmek. Gorok bir gün daha yaşayamayacaktı. Ama midemi alt üst eden şiddetli bir acı ve kafamı yaran bir migrenle sarsılınca tereddüt ettim. Kopmuş bağ çılgık atarak kalemin granit duvarlarını yırtıp geçti. Kafam karıştı. Onu az önce Sürü'nün kadınlarının güvenliğine bırakmıştım. Dizlerim neredeyse titredi.

Öfkem soğuktu ve tek bir şeye yönelmişti: onu bulmak. Yerdeki yığından uzaklaştım ve geri döndüm. Harem odalarına kadar koştum. Arkamdan yeni bir koku geliyordu: korku. Aklımdan bir sürü düşünce geçti. Onu yeni bulmuştum. Onu tanımak için hiçbir şey yapmamıştım. Adını bile bilmiyordum.

İçeri girdiğimde kadınlar denizi yarıldı. Nerede olduğunu biliyordum. Şimdi kopmuş ve çığlık atan psişik bağ beni ileri doğru çekiyordu, göğsümdeki kocaman delik doğrudan ona işaret ediyordu. Suların altında kayboldu, K'onnlar kenarda bir bıçak için boğuşuyordu. Dalış yaparken onları kenara ittim. Suları yararken etrafımı bir sıcaklık sardı. Tam ona ulaştığımda Mát dibe vurdu. Kolumu etrafına doladım, onu içeri çektim ve sonra bizi yüzeye doğru sürdüm.

Sudan çıktığımızda onu kucağıma aldım. Vücudu bitkin, solgun ve göğsüme yaslanmış sıırıslılandı. Burnundan kan sızıyordu. Burnumu yanağına bastırdım ama kıpırdamadı. Boynunu yaladım—hiçbir şey olmadı.

Derin nefes almıyordu. Onu uyandırmak için yanağına bir tokat attım ama kıpırdamadı. Keskin bir çığlık sessizliği bozdu ve muhafızlardan birinin K'onn'lardan birini duvara yasladığını gördüm. Kadın çırpınıyordu; gülüyordu—coşkulu bir zaferin ince, kırılğan sesi. Bu bana bir korku dalgası gönderdi.

"Yasak olanı yaptı," diye bildirdi boğa, sesi gergin bir şekilde, ben de dikkatimi Mát'ıma çevirmek için döndüm.

Bağları bozmak yasa dışıydı. Máts'lar (eşler) kutsaldı. Eşini bulmak bir lütuf, yıldızların hizalanması, gökyüzünün sana gülümsemesiydi.

Nasıl olduğunu sormakla nefesimi boşa harcamadım. Muhafızın elinde karanlık enerjiyle titreşen bir taş vardı—büyücülük. Bu hesaplanmış bir şeydi. Sadece kıskanç bir cariyeye değil, eğitilmiş bir sabotajcı, bir cadı, bunu planlamıştı. Bakışlarımı gülen K'onn'dan ayırdım ve önemli olana odaklandım.

Onu kaybetmek istemezdim.

Dudaklarımı onun dudaklarına bastırdım ve ciğerlerine zorla hava doldurdum; göğsü nihayet sıkışana ve vücuduna düzensiz, sık bir nefes girene kadar bu işlemi tekrarladım.

Hâlâ gözlerini açmıyordu ama nefes alıyordu. Yaşıyordu. Omuzlarımdan büyük bir yük kalktı. Bu anda beni endişelendiren Sürünün geleceği değildi, soyum da değildi... oydu. Her şey başlamadan neredeyse sona ermişti.

Ölmenize izin yok.

Çenemi kaldırdım, tüm dikkatim o kaltaktaydı. Bu, cüret eden ikinci kişiydi. Varoluşu iğrenç bir suçtu. Bugün beni sınavan ikinci yaratıktı ve varlığını çıplak ellerimle paramparça etmek istesem de, öncelik o değildi. Şu an değil. Küçük Mát'ımı dikkatlice kaldırdım. Muhafızın yanından, dağılan cariyelerin yanından geçerken, cansız bedeninden su damlacıkları döküldü. Tam K'onn'un önünde durdum. Kahkaha boğazında kesildi.

"Sürü için bir tehdit. Onu hapse atın. Ne yiyecek, ne su, ne de ziyaretçi kabul edin," dedim sesim alçak ve duygusuz bir şekilde.

"Evet, Taur," dedi çoban.

Bağlantı hâlâ tiz bir çığlık atıyordu, sadece ben duyabiliyordum. Hasar görmüştü ve onu hızla tamir etmem gerekiyordu.

"Onu istiyordum. Sen engel oldun, Taur. Sürünün bilmediğini ben biliyorum. Sadece bir değil, iki çalışan kalbe ihtiyaç var. Florida'dayken de benimkisiydi, burada da benim. Her zaman da benim olacak," diye tısladı.

Fikrimi değiştirdim. Kocaman pençeli yumruğum ince boynunu kavradı. Tek bir hareketle, avucumun altında nefes borusunun koptuğunu hissettim. Öfke yoktu, tatmin yoktu, sadece görev vardı. Anneme saldırmıştı. Bana saldırmıştı.

Bedenini bir kenara fırlattım. Diğer K'onn'dan cansız bir gürültü ve inilti geldi.

"Ya diğer K'onn'lar?" diye sordu Çoban.

"Onu sıkıca tutun ve gözetin," diye homurdandım. Onu kucağıma alıp göğsüme bastırarak dışarı taşıdım, Sürünün kadınlarını umursamadım. Çok üşüyordu ve istenmeyen panik katlanarak arttı. Onu çiftleştirme, onu doyurma ve kafamdaki sızlanma sinyalinin bastırma içgüdüsünü görmezden geldim. Bağın kendisi saldırıya uğramıştı ve bu yüzden artık bağın içindeki insana güvenmem gerekiyordu.

Elimin yan tarafıyla yüzündeki ve boynundaki koyu kanı sildim, sonra onu nazikçe kürklerin üzerine yatırdım. Hilal şeklindeki iz morarmış görünüyordu ama sağladı. Bağlantı kopmamıştı, sadece bükülmüştü.

Gözleri donuk ve şaşkın bir şekilde aralandığında rahat bir nefes aldım.

"Şimdi benimle konuşacak mısınız? Cevapları hak ediyorum," diye hırıltılı bir sesle sordu.

"Evet," diye onayladım.

"Jania?" diye sordu.

"Gitti," diye mırıldandım çömelirken. Yenilginin ilk sancısı içimi kapladı. Hayatımda ilk kez böyle bir şey hissediyordum. Saldırı yerine, sadece bana bakıp durdu.

"Mantıksız şeyler söyledi. Beni tanıyordu ve Minotaurların izini sürüyordu," diye fısıldadı, sesi zar zor duyuluyordu. "Beni... istiyordu."

"O bir aptaldı. Senedin değiştirilebilecek bir şey olduğunu sandı. Değiştirilemez bir şey."

"Ama bir şey yaptı. Bunu hissettin, değil mi?" Sesi şimdi daha güçlüydü, bir meydan okumaydı. Sorusu, kurduğum yüksek duvarları dürtüyordu, ama haklıydı.

"Ben yaptım. Sen yapmadın mı?"

Gözlerime bakmaktan kaçındı.

"Öyle değil mi?" diye tekrarladım. Alt dudağını hafifçe ısırıldı.

"En iyi gün değildi, hayır. Bayıldım," diye yanıtladı.

"Bu acıydı. Bu hayatta kalma mücadelesiydi, Mát. Ruhlarımız bir olmaya çok yakın. O seni benden ayırmaya çalıştı."

Hiç gözünü kırpmadı.

"Yani eğer ayrılırsak, ben öldüm," diye tekrarladı yüksek sesle. Başımı salladım. "Jania'ya ne oldu?" diye sordu, yüzümde gerçeği ararken.

"Öldü," diye homurdandım.

"Neden?" diye sordu. Uçurumun kenarındaydık. Her şeyin değişeceği an buydu. Yaşadığım hayat, sevgi dolu sözler, şefkatli dokunuşlar ve tatlı öpücükler gerektirmiyordu. Ayağa kalkıp gitme isteğime karşı koydum.

"O, Sürünün geleceğine, tacıma ve beni daha büyük bir kadere bağlayan tek şeye saldırdı. Aramızdaki bağı kopardı, ama o acıyı hissettiğimde bunların hiçbirisi önemli değildi. Seni kaybetmek istemiyorum. Büyü engellendi, Mát. Onu serbest bırakmalıyız, yoksa sana verdiğim yaşam gücünü kaybedeceksin."

"Anlamıyorum... Anlamıyorum. Mantıklı konuşmuyorsun," diye fısıldadı şakağını tutarak.

"Ya bir olacağız ya da sen öleceksin."

Gözleri korku ve anlayışla irileşti. Elini karnına götürdü.

"Nasıl kapatıyorsun?" diye mırıldandı, ama gözleri gerçeği yansıtıyordu. Biliyordu, ama bilmediği bir şey vardı. Elimle onun elini tuttum ve kanca izini kapattım.

"Tuzaklanmış büyüü yeniden doldurmalı ve yeni bir bağlayıcı enerji sağlamalıyız."

"Seks. Yani benimle tekrar sevişmen mi gerekiyor?" diye mırıldandı. Gerginliği korkuya dönüştü.

Başımı salladım. "Sen enerjiye ihtiyaç duyuyorsun, ben de çapaya." Elimle göğsüne dokundum. "Bunu mühürlemek için, bağın gerektirdiği özü üretebilmen için enerjinin sana akması gerekiyor."

"Öz mü? Bağın gerektirdiği şey nedir?" diye sordu, kaşlarını çatarak.

Göğsüne bastırdım. "Dün gece seni sahiplendiğimde sana hayat verdim. Bu hayat tehlikeye girdi ve şimdi bloke oldu. Onu çekip çıkarmalı ve yarayı hemen doldurmalıyız. Bu, vücudunun en saf bağlayıcı maddeyi üretmesini sağlar. Buradan sızıyor. Seni tamamen boşaltana kadar durmayacağım."

Durakladım, eğildim ve burnum neredeyse kulağına değdi.

"Ve insan ya da Minotaur olsun, hiçbir şeyin seni bir daha tehdit etmemesini sağlayacağım. Senin güvenliğin benim hayatta kalmam demek. Aramızdaki bağı karşı gelme burada sona eriyor. Artık bu alemde ortaklarız. Benimle savaşmayı bırakacaksın ve ben de... daha iyi olacağım. Sensiz ben olamam. Anladın mı?" diye hırladım.

Bana doğru dönüp gözlerimin içine baktı. Yorgun ve bitkin görünüyordu, ama içinde bir mücadele azmi vardı.

"Evet." Söylediği tek kelime, güçlü bir teslimiyetten doğmuştu. "Bunu biliyor musun bilmiyorum ama kadınlar cinsel ilişkiden süt üretemezler."

"Bu alanda bunu yapabilirler," diye onayladım.

Uzun bir süre onu izledim, ilk hamleyi yapma dürtüsüne, onu sahiplenmemi söyleyen içgüdülerime karşı koymaya çalıştım. O da iç çekti, aramızda oluşan güçlü cinsel çekime teslim oldu.

"Artık konuşmaya gerek yok. Bugün teslim edeceğim, ama senden de bir şey istiyorum."

"Söyle bakalım," diye fısıldadım.

"Farklı olabileceğini kanıtlar. Bana bunun mümkün olduğunu göster. Benimle sevişir misin, Mát?"

Mükemmel

Boğa

Onun isteği—benimle sevişmek—teslimiyetin üzerine kurulu bir meydan okumaydı. Bir önceki gece, dişine tırnağına kadar direnmişti. Gözlerinde, ne kadar uzun süre kısıtlanmış veya zincirlenmiş olursa olsun, kolay kolay teslim olmayacağına dair bir öfke vardı. Benim için fark etmemiştı. Onu sahiplenmek, kendime ait kılmak ve tohumum ondan fıskırana kadar onu doldurmak istemiştım. Şimdi bana bakan şey farklıydı: söndürmek değil, beslemek zorunda olduğum bir ateş.

Şefkat istemiyordu; kendi hayatta kalma koşullarını kontrol etmeyi talep ediyordu. Daha önce hiç kimseye yapmadığım bir şekilde, sevgiyle onu sahiplenmemi istiyordu. Daha iyi olacağıma söz vermiştım. Hasar görmüş bağın iniltisi, onu hemen doldurmamı gerektiren fiziksel bir acıydı. Engeli kaldırmıştım.

Koca bedenimi yavaşça, bilinçli bir şekilde onun üzerine indirdim. Ağırlığımı dirseklerimle destekleyerek, göğsümün ağırlığının onu ezmesini engelledim. Burnum kulağına değdi ve sert bedenimin yumuşak bedenine sürtünmesiyle dudaklarından dökülen ses cennet gibiydi.

"Sanki son kezmişsin gibi seni becereceğim," diye söz verdim. "Ama önce bir şey bilmem gerekiyor."

"Bu nedir?" diye hırıltılı bir sesle sordu.

"Adınız nedir?" diye sordum. Gözleri şaşkınlıkla büyüdü, ama sonra dudağının kenarında küçük bir gülümseme belirdi.

"Birinci."

Başka bir kelime beklemedim. Ellerim, yakalamak için değil, başını kavramak için hareket etti. Parmaklarımı yumuşak saçlarının üzerinde gezdirdim. Kahverengi gözleriyle bana bakarken dudakları aralandı. Korku

yoktu, sadece umut, ihtiyaç ve gergin bir beklenti vardı. Penisimin sertliği aramızda, onun sıcaklığını istiyordu. Kalalarımı kaldırdım ve o da bacaklarını etrafıma doladı. Yumuşak parmaklar penisimin etrafında kaydı ve beni girişine doğru indirdi. Islaklığı küt ucumu karşılariken hırladım. Uzun, tüketici bir kaymayla, derinden ve yavaşça içine girdim.

Nefesi kesildi ama sesi boğuk değil, hırıltılıydı. Ben dibe vururken çığlık attı. Uzandı, omuzlarımı kavradı, parmakları tüylerime dolandı. İçimde durdum, bakışlarına kilitlendim. Bu benim sevişme anlayışımı: mümkün olan en derin bağlantı, ezici ve her şeyi kapsayan. Büyümün engelleyiciye çarpmasının güçlü, derin uğultusuna odaklandım ve nefesimi onunkiyle eşleştirmek için bilinçli olarak ayarladım.

Geri çekildim, girdiğim kadar yavaşça çıktım. Çenesi gevşedi, gözleri teslimiyet ve zevkle açıldı, ıkıntılarım duvarlarına sürtündü. Bacakları titrerken, onu yavaş ve sert bir şekilde becerdim, cezalandırıcı bir ritim tuttum. Ağırlığımı değiştirdim ve aramızdaki kaygan, hassas çıkıntısını bulup okşadım.

"Beni hisset," diye hırladım, orgazmı yaklaşırken yüzünün zevk ve acının karışımı bir ifadeye bürünmesini izlerken.

"Taur," diye hıçkırdı, sırtı kamburlaşırken, göğüsleri göğsüme yapışmış, gidecek yer bulamıyordu. Onun orgazmına nefes almaktan daha çok ihtiyacım vardı.

"Lanet olsun, sikimi sık Pele," diye homurdandım, tüm içęüdülerime karşı koyarak o yavaş, acı verici tempoyu korudum. Gözlerinin içine baktı, gözleri irileşmişti, ağzı açıldı ve kulaklarımı en hoş ses doldurdu: inlemeleri.

"Geliyorum. Ah, kahretsin," diye bağırdı vajinası itaat ederken. Bir kolumla ağırlığımı destekleyerek onu kaldırdım. Aramızdaki boşluğa, karnındaki penisimin hatlarına baktım. Diğer elimle bastırdım.

"Hayır, durun!" Sesi panik içindeydi, çünkü baskı ve orgazmın birleşimi vücudunda kasılmalara neden olmuştu.

Geri çekildim ve ilk orgazm için bastırdığım içęüdülerim serbest kaldı. Saındaki elim şimdi omzunu kavradı. Durmam için yalvarmalarına rağmen bacakları beni kabul etmek için açıldı. Ona doğru sertçe geri döndüm, uyarılmamın güçlü, nabız gibi atan sıcaklığı, bana bahşettiği ıslak sıvılarla eşleşti.

Onu sert ve hızlı bir şekilde becerdim, karnını bıraktım ve diğer omzundan tutarak yerinde tuttum, içine girerken. Mağarada yankılanan tiz bir çığlık attı. Bariyerlere çarptım ve bariyerler titredi. Güzel göğüsleri her itişte sallanıyordu, hareketsiz duran vücudu, sertleşmiş korselerimin her santimini içine alıyordu. Kendi orgazmım yaklaşırken penisim kalınlaştı, ama durdurdum. Onu tekrar tekrar becermem gerekiyordu. Burada odak noktası benim orgazmlarım değil, onunkisiydi. Sert ve hızlı bir şekilde boşaldı, vajinası henüz ona vermediğim bir şeyi emmeye çalışıyordu.

"İşte bu kadar, Pele," diye hırladım, o da kendini bana sürtüyordu.

"Daha fazlasına, daha fazlasına ihtiyacım var," diye sızlandı.

"Mükemmel. Benim için mükemmelsin," diye övdüm onu üzerinden kaldırırken. Omuzlarını bıraktım ve ağırlığımı sol koluma verdim. Penisimin içine kayboluşunu izlemek için ikimizin arasına baktığında, ben de aynı şeyi yapmak için onun bakışlarını takip ettim. Penisimin içinden çıkarken parıldadığını hissettim. Uylukları daha da açıldı ve ben doğruldum. Baldırlarını kavradım ve bacaklarını göğsüme yaslayacak şekilde katladım, ayakları omuzlarımın hemen altındaydı. Odak noktamız, vajinasına girdiğim yeri.

Vajinasına sertçe girdiğimde nazik bir hareketten eser yoktu. Ondan çıktığımda beyaz sıvıları penisimi kapladı ve bu da uyarılma seviyemi doruk noktasına çıkardı. Uyluklarım kasıldı ve vajinasını sert ve hızlı bir şekilde becerdim. Bakışlarım yüzüne kaydı, o da vajinasının penisimin her santimini nasıl içine aldığını izliyordu. Hızlandıkça vajinası sıkılaşmaya ve kasılmaya başladı.

"Bu açgözlü kaltak benim," diye homurdandım. Hakkım olanı alırken etrafımızı buhar kapladı.

"Senin," diye fısıldadı.

"Daha yüksek sesle!" diye bağırdım, penisim ikiye ayrılırken.

"Ah, ah, kahretsin! Senin!" diye bağırdı. Sözleri, kalemimin içinden yankılanan vajinasının sertçe dövülme sesleriyle birlikte yankılandı.

Abluka duvarları titremeye başladı.

"Hadi ama, tekrar bana saldır Pele," diye emrettim. Ben eğilip göğsümü yüzüne bastırırken başını salladı.

"Bu çok fazla," diye ağladı. Çenesini kaldırıp bana bakarken yanaklarından yaşlar süzülüyordu. "Lütfen."

"Uslu bir küçük Mát ol ve sikimin yanına gel," diye hırladım. Tırnakları ön kollarımı deldi ve testislerim kasılırken sikimin künt uçları sertleşti. "Şimdi."

Vücudu itaat etti. Karnı kasıldı, vajinası istemeden tekrar kasıldı. İhtiyaç duyduğu tohumum için yalvaran vajinasının hissi, düğümlerimi genişletti, onu içine kilitledi ve sonra oldu: abluka yıkıldı.

"Kahretsin!" Boşaldım, enerji akarken benim onu doldurdu. Güzel damarlar canlı bir mor renkte parladı ve vajinasından boynuna kadar uzandı.

"Taur," diye bağırdı küçük Mát'ım tekrar gelirken.

Kalçalarım, içim boşalana kadar onu sürmeye devam etti. Bağ yeniden çılgık attı, ama bu sefer bağlantı kendini yeniden örüyordu.

"İşte böyle," diye inledi tohumumu alırken. Ağırlığımı üzerinden kaldırdım, bacaklarının düşmesine izin verdim ve düğümlerimle onu becermeye devam ettim. Göğüsleri şimdi şişmiş görünüyordu ve nefesimi içime çektim, buhar odayı doldururken tek bir şeye odaklandım: meme uçlarından beyaz sıvının sızmasını görmek. Ağzım sulandı, kaşları çatıldı.

Ona doğru hızla ilerledim, ruhlarımızın birleşmesinin, yeniden kaynaşmasının kemiklerime kadar işleyen titreşimini hissettim. Ona duyduğum ham, umutsuz ihtiyaç nefesimi kesti. Bu his, bu duygu kabardı ve ona zarar verebilecek herhangi birini düşündüğümde gözüm döndü. Ona sertçe çarptım, o beni tekrar sıkmaya başladığında testislerim tekrar sertleşti. Çılgık attığında durmadım, meme uçları iki katına çıktığında durmadım ve vücudu kontrolsüzce titremeye başladığında durmadım. Karnının kabaran etini, iki penisimin de kendilerine ait olanı ele geçirip tüketirken izledim. İkisinden de meni fışkırdıkça düğümler büyümeye devam etti.

İkinci kez boşalırken kükredim. Mümkün olmamalıydı ama tüm dikkatim onun memelerinden fışkıran o güzel beyaz sıvıya odaklanmıştı. Başarmıştık. İş bitmişti ama ben bitmemiştim.

İnlerken gözleri geriye doğru döndü. Geriye yaslandım ve onu üzerime kaldırdım. Başı göğsüme yaslandı. Onu bir kolumla destekleyerek aşağı indirdim ve sağ elimle göğsüne masaj yaptım.

"Taur," diye sızlandı, gözleri hâlâ kapalıydı.

"Dinlen. Bitti. Gerisini ben halledeyim," diye mırıldandım hayranlıkla, süt fışkırmaya devam ederken. Dilimi uzattım ve sütünü yaladım. Tatlı tadı penisimin seğirmesine neden oldu.

"Tanrısal bir dayanıklılığa sahipsın," diye inledi.

"Bana süt verdin. Minnettarlığımı göstermeliyim," diye mırıldandım. Dilim göğsünün etrafında dönerken, o da hâlâ kilitli haldeyken penisimin üzerinde kıvranıyordu. Artık tek bir hedefim vardı: son damlasına kadar içmek. Diğer göğsünü de hafifçe sıktım ve süt yüzüme fışkırdı. Kilitli olmasaydık, yüzümü göğüslerine sürerdim, ama kilitliydik ve ona zarar vermeden başımı o kadar aşağıya indiremezdim, bu yüzden yalamakla yetindim. Yorgunluktan ağırlaşmış gözleri aralandı ve dilimi takip etti. Yanakları kızardı ve yüzünü kapattı.

"Benden saklanma. İzle bakalım, senden nasıl kan içeceğim," diye mırıldandım. Oturdu ve şimdi iki eli de benim elimdeydi.

"Hayır," diye hırıltılı bir sesle cevap verdi. İki göğsüne de dikkat kesildim, sıktım ve sıvısını çıkardım.

"Evet," diye mırıldandım, dilimi meme uçlarının arasına sokup, doğrudan kaynağından yalayarak. Benim iyi küçük Mát'ım itaat etti, gözlerini açtı ve ben ondan içerken beni izledi.

Bağ sağlamlaştırıldı.

Kasılmalarım çözüldü ve tekrar birleşirken ondan ayrıldım. Belinden kaldırıp bana bakarken çığlık attı. Dudaklarımla meme ucunu ele geçirirken elleri saçlarımin arasından geçti. Sertçe emerken göz teması kurduk. Ağzımdan çıkan inilti beni onu tekrar döllemeye hazır hale getirdi. Aramızda bir şeyler değişmişti. Ben hissettim. O da hissetti. Yüzümü göğüslerinin arasına sürdüm ve diğerine geçip, ağzım daha fazla sütle dolarken onu emmeye başladım.

Gürültülü bir sağanak huzurumuzu bozdu. Jox görüş alanımıza girdiğinde homurdandım, başını eğdi ve diz çöktü. Gözleri yerdeydi.

"Taur! Gorok! Darbe girişiminde bulunuyor!" diye duyurdu.

Katliam

Birinci

Bağ kurulduğu anda ruhumda derin bir doğruluk duygusu kök saldı. Boynumdan göbeğime uzanan güçlü bağlantıyı, korkutucu ve mutlak bir aidiyet duygusunu hissedebiliyordum. Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı.

Bir saniye önce bitkin ve doymuştum ama garip bir şekilde huzurluydum, bir sonraki saniye ise tetikteydim. Hâlâ bir Noel ağacı gibi ıslıl ıslıl parlıyordum. Taur'un kolunun arkasından çobana bakarken damarlarım aramızda parlıyordu. Beni bir anda arkasına almıştı.

Gorok, Taur'a savaş ilan etmişti.

Az önce hissettiğim sıcaklığın yerini göğsümde kıvrılan bir soğukluk almıştı. Hissettiğim şeyin Taur olduğunu anlamam biraz zaman aldı. Onun duyguları, hisleri, korkusu. O kadar güçlüydü ki boğazımda acı bir tat hissettim. Bedeni kayboldu ve kapladığı alan boş kaldı, beni mahrum bıraktı. Taur ayağa kalkmış, neredeyse takip edemediğim bir hızla hareket ediyordu.

"Nerede o, Jox?" diye bağırdı Taur.

"Kışla mühürlendi, Taur. Alt kademedeki çobanları silahlandırdı ve Labirent'ten geçerek ilerliyor. Güney kanadının boğaları da onunla birlikte," diye bildirdi çoban.

Bu bağ sayesinde, bana ait olmayan, ham ve şiddetli bir öfkeyle dolmuştum. Taur diğer tarafa doğru yürüdü ve duvardan bir balta kaptı. Dışarı doğru giderken Jox onu takip etti ve durdu.

"Burada kal," Taur'un sesi, itaatsizlik edilemeyecek bir emir gibiydi. "Onun yanından ayrılma. Eğer biri, yani herhangi biri, bu odaya girmeye kalkışırsa, onu olduğu yerde öldür."

"Saygısızlık etmek istemem Taur, ama reddetmek zorundayım. Ben senin en iyi dövüşçünüm. Bensiz açıkta kalırsın," dedi Jox. Taur dönerken Jox'un başı

öne eğildi. Tereddüt etmedi. Baltasının düz tarafıyla Jox'a sağır edici bir darbe indirdi ve boğa sendeledi.

"Tahtıma olan sadakatiniz, Kraliçenize olan itaatinizle kanıtlanmıştır," diye homurdandı.

"Evet, Taur." Jox'un onayıyla Taur bana baktıktan sonra döndü. Gözleri alev alevdi ve aramızdaki bağ aracılığıyla hissettiğim öfke, özlemle birleşti... Sonra gitti.

Ardından gelen sessizlik, Taur'un gittikçe uzaklaşmasıyla hissettiğim mesafeyle paramparça oldu. Çıplaktım ama durumun beni durdurmasına izin vermemeye kararlıyım, hızla ayağa kalktım. Pencerenin kenarında asılı duran ince kırmızı elbiselerden birini kaptım.

"Onu duydun. Burada kalıyoruz," diye homurdandı Jox, benimle kapı arasına girerken. Ona dik dik bakarken yana doğru kan tükürdü.

"Hayır," dedim, göğsüme çöken ağırlığa rağmen sesim titremeden. "Ona ihtiyacı var. Hayatta kalma şansımın tek başına o hasta herifle karşı karşıya gelmesini burada izlemeyeceğim. Ne olacağını görmem gerekiyor."

"O geri döndüğünde kolay kolay kurtulamayacağız," diye homurdandı Jox.

"Bu dövüşten sonra korkacak bir Taur kalmayabilir. Bunu sonra düşünelim," diye yalvardım boynumu ovarken. "Beni suçlayabilirsiniz. Kaçtığımı söyleyin."

Başını salladı, sonra içini çekti ve ardından onayladı.

"Ben de senin kadar burada olmak istemiyorum. Beni takip et," diye homurdandı Jox, benden yüzünü çevirip kafesten dışarı koşarak.

Koridorlar bomboştu. Darbe gibi hissettirmiyordu. İnsanların çılglık atmasını, canavarların koşmasını, belki de kavga etmesini bekliyordum. Sonra ay ışığına çıktık. Hava sıcak ve yapış yapıştı. Çok yorgundum ve ayak uydurmakta zorlanıyordum. Jox arkasına baktığında beni birkaç adım geride buldu.

"Neredeyse geldik, Kraliçem," diye ısrar etti.

Bileğimi kavradı ve beni sürükledi. Savaşı görmeden önce duydum. Çılgınlıklar, bağırışlar ve bedenlerin çarpışma sesleri. Köşeyi döndük ve tanıdık bir manzara yaklaştıkça gözlerim faltaşı gibi açıldı. Göğsümdeki bağ titreşti ve her adım cam üzerinde yürümek gibiydi. Derimin altında hafif bir uğultu yayıldı, beni şiddetin merkezine, Pazar Bloğu'na doğru çekiyordu.

Bu bir savaş değildi; bu bir katliamdı.

Tökezleyip aşağı baktığında cesetler, minotorlar ve düveler gördüm. Kimin önde gittiğini görmek için çenemi kaldırdım. Taur tam da beklediğim yerdeydi, katliamın ortasında; çobanları düşmanla savaşırken o da baltasıyla bir minotoru parçalıyordu. Etrafı dört ayakta duran minotorun arasında kalmış, onlarla aynı anda savaşıyordu. Baltasının her savuruşunda devasa omuzları geriliyordu. Bir minotoru geriye doğru savruldu ve Taur gelen bir yumruğu savuşturduktan sonra birini göğsünden bıçakladı, silahı eti deldi. Kan fışkırırken ve pazusuna bıçak saplandığında acı bir şok geçirdim ve çığlık attım.

Bir haini diğerinin ardından infaz edişini dehşet içinde sessizce izledim. Birini boynuzundan yakalayıp yere fırlattı, baltasını kafasına indirdi. Bana umut veren bir özgüvenle hain çobanları teker teker ortadan kaldırdı.

O, onların ruhlarını almak için gelen Azrail'di.

Son iki tanesini de öldürdükten sonra diğerlerine saldırdığını izledim. Balta darbeleri uzuvları kopardı, boynuzlar gövdeleri parçaladı ve kemikler toynaklarının altında çıtırdadı. O, üstünlük için savaşmıyordu; ihaneti temizliyor ve sürüsünü pislikten arındırıyordu.

Ortam sakinleştiğinde, kan içinde kalmış tüyleri ve gökyüzünü delen boynuzlarıyla etrafına bakındı. Gözleri benimkine kilitlendi ve gözleri karardıkça burun deliklerinden buhar fışkırdı. Bakışlarını yakaladım ve çenemi kaldırdım. Jox beni arkasına itti, önümü kesti ve çıplak yumruklarıyla beni savunmaya hazırlandı.

Havayı yeni bir ses yarıp geçti, boğuk, ağır bir kükreme, çınlayan sessizliği gölgede bıraktı.

Gorok ortaya çıkmıştı.

Ama daha önce belediye meclisi toplantısında gördüğüm zamanki gibi görünmüyordu. Yüzü kesiklerle doluydu, tüyleri kurumuş kanla yapış yapış olmuştu. Dayak yemişti. Elinde uzun bir demir çekici vardı.

Taur'dan bir savaş çığlığı yükseldi ve diğer savaşçılar hemen meydanı boşalttılar. Savaş, Kral ve açęözlü Gorok arasında geçmişti.

"Seni daha önce bitirmeliydim," diye homurdandı Taur.

"Oğlanlarla çok meşgulsün," diye homurdandı Gorok, ardından Taur'a saldırdı. Taur kaçtı, Gorok'un çekici, daha önce durduğu taşa saplandı ve kalın

taşlar havaya fırladı. Taur'un baltası hızlı ve isabetliydi, Gorok'un boynunu hedef aldı ve Gorok geri çekilmeden hemen önce boynunu sıyırdı. Baltasının bir başka darbesiyle Gorok'un kolu kesildi. Silahlar çarpışırken ve gök gürültüsü başlarının üzerinde yankılanırken düşmanlar hayal kırıklığıyla bağırdılar. Canavarların ardı ardına gelen darbeleri, herkesin ayaklarının altındaki taşta titremelere neden oldu. Kadınlardan gelen nefes nefese kalma sesleri dışında sessizlik hakimdi. Dövüşürken kimse tezahürat yapmadı. İzleyiciler dövüşe çok kaptırmışlardı kendilerini.

Kalbim sadece gümbür gümbür atmıyordu; sanki Taur'un savaş izleriyle dolu kalbi göğsümde patlıyordu ve her atışta bu bağ çılgılık atıyordu. Mücadele içimdeydi.

"Onu öldür lan Taur!" diye bağırdım silahlarının çarpışmasının sesi arasında.

Gorok'un başı aniden bana döndü. Bakışlar öldürebilseydi, altı metre toprağın altında olurdum. O hırladığında ve bakışları tekrar Taur'a döndüğünde tükürdüm.

"Senin Mát'ını çiftleştirmekten zevk alacağım," diye alay etti, çekici başının üzerine kaldırırken.

Sözleri Minotaur'umu etkilemiş olsa da bunu belli etmedi. Taur, fırsatı olduğu gibi gördü: bir fırsat. Baltasının acımasız bir darbesiyle demir ete saplandı ve Gorok acıyla bağıırken kan fışkırdı. Taur beklemedi. Baltasını çekti ve göğsüne bir darbe daha indirdi. Gorok'un böğürmesi, dizlerinin üzerine düşerken boğuk, ıslak bir hırıltıyla sona erdi.

Zafer ve memnuniyet dalgası aramızda bir şok etkisi yarattı. O kadar güçlüydü ki nefesimi kesti. Bu benim rahatlamam değildi, ama içimi kapladı ve beni çılgınca gururlandırdı.

Ama iş henüz bitmemişti. Taur son bir darbe indirerek Gorok'un kafasını bedeninden ayırdı. Bir boynuz kavrayıp düşmanının kafasını kaldırdı ve Sürü korkunç, birleşik bir kükreme ile bağırdı.

Geriye kalan Minotaur'lara, sadık olanlara ve hainlere baktı; hepsi şimdi bir arada duruyordu.

"İşte ihanetin bedeli bu," diye yankılandı Taur'un sesi, kesin bir tonda, Pazar Bloğu boyunca. "Eğer aranızdan hâlâ bana veya seçtiğim Mát'a meydan okumak isteyenler varsa, şimdi öne çıksınlar."

Kalabalık sessizliğe büründü. Kesilen uzuvdan sızan kanın ıslak damlamasından başka ses yoktu. Hiçbir Minotaur kıpırdamadı.

Taur, sessizliğin elle tutulur bir ağırlık haline gelene kadar uzamasına izin verdi. Döndüğünde, kalabalığın rahatlamasını hissedebiliyordum. Gözleri: kahverengi, yumuşak, bana yöneltilmiş alev alev yanan cehennemî bakışlar. Bakışları yüzümden ve bedenimden geçti, zarar görmediğimden emin olmak için kısa bir değerlendirme yaptı.

Bana doğru yürüdü. Göğsümdeki bağ, şiddetli bir heyecanla çatırdıyordu. Benim heyecanım.

Taur yaklaşırken Jox başını eğerek, "Kralım," diye mırıldandı.

Taur onu görmezden geldi. Yanıma geldiğinde, kanlı, kesik başı öne doğru uzattı. Bu bir adak, bir taç giyme hediyesiydi.

Onu elimle ittim.

Gorok'un kafası yuvarlanarak taşa korkunç, ağır bir gürültüyle çarptı.

Kollarımı Taur'un beline doladım, kanla ıslanmış kürküne sıkıca yapıştım. Metalik koku yanağıma sinmişti ama umurumda değildi. Güçlü bir kolunu sırtıma dolayarak beni kendine doğru bastırduğında derin bir rahatlama nefesi aldım.

Bakışlarını sessizce izleyen Herd'e kaldırdı, sesi düz ve kesin bir tondaydı:

"Savaş kazanıldı. Şimdi halkın hak iddiaları başlıyor."

Sizinkiler

Birinci

Omurgamdan parmak uçlarıma ve ayak parmaklarıma kadar bir ürperti yayıldı. Damarlarımda adrenalin akıyordu. Oluyordu. Korkmalıydım ama onu izlemenin verdiği adrenalin dalgasıyla, kazandığımızı bilmenin verdiği rahatlamayla karışık bir haldeydim. Bende ciddi bir sorun vardı. Ama umursayacak gücü kendimde bulamıyordum. Buraya geleli çok uzun zaman olmamıştı. Ve daha dün gece onu öldüreceğime ya da öldürüleceğime yemin etmiştim ve şimdi... şimdi onun etkisi altına girmiştim. Bu alem beni değiştirmişti.

Bu canavar beni bedenim, ruhum ve zihnimle ele geçirmişti.

Sürü yaklaştıkça kalbim hızla atmaya başladı. Dişi ve düveler seçiliyordu ve sadece izlemeyeceklerini fark ettiğimde nefesim kesildi. Taur beni öyle bir hareket ettirdi ki, devasa bedeni onları görüş alanımın dışında bıraktı. Hâlâ varlıklarını, beklenti dolu bakışlarından yayılan sıcaklığı hissedebiliyordum, ama dikkatimi ona vermem gerekiyordu. Onu içime çektim, misk, demir ve terin baş döndürücü kokusu ciğerlerimi doldurdu. Sırtımdaki kol pençelere dönüştü.

"Şuna bakın," diye homurdandı, sesi alçak bir uğultuydu. "Beklerken dilleri dışarı sarkmış."

Aramızdaki bağ, onun gürleyen arzusuyla kıvılcımlandı. Son kalan mantıklı düşüncemi de paramparça etti. Beni ters çevirdi, kanla ıslanmış kürkü sırtıma değdi ve pençeli eli önümdeki ince kırmızı elbise kumaşını yırttı. Yırtılan kumaşın sesi, diğer boğalardan sessiz bir şekilde ağır ağır nefes nefese kalmalarına neden oldu.

Eliyle göğsümü kavradı, başparmağıyla tepe noktasını çevreledi. Nefes alışverişim hızlandı, karnımın derinliklerinde bir sıcaklık hissettim, o ise

hareketlerine yavaş ve baskın bir şekilde devam etti. İzleyicilere bir gösteri sunuyordu.

“Bunlar benim için. Bunlar ağır mı? Bunlar benim için dolacak mı?” Nefesi saç tellerimi öne doğru itti ve sırtımdan bir ürperti geçti. Gözlerimi kapattım, başımı geriye doğru göğsüne yasladım.

"Gözlerini aç, Mát," diye emretti, kaba bir parmağıyla çenemi yukarı kaldırarak. "Sürünün benim olana nasıl sulandığını gör."

Kirpiklerim aralandı, bakışlarım hemen önümdeki korkunç manzaraya takıldı: dağılmış cesetler, kan göletleri ve sadece iki adım ötede, Gorok'un kopmuş başı, işe yaramaz bir şekilde gökyüzüne doğru uzanan boynuzları. Bu bana hiçbir şey hissettirmemeliydi, ama hissettirdi. Taur kazanmıştı ve şimdi benimle birlikte olacaktı ve ben bunu çok istiyordum.

Arkadaşım beni odak noktası haline getirdi. Her boy ve renkteki boğalar penislerini ovuşturuyor, kadınlar uyluklarını sıkıyor ve düveler kendilerine dokunuyordu. Bu sadece aşk veya rahatlıkla ilgili değildi; güçle, birleşmemize tanıklık edenlerle ve sonla ilgiliydi.

Beni kaldırdı, bir eli kalçamda, diğeri uyluğumdaydı. Beni ikiye katlarken öne doğru eğildim. Vajinam açıkta, göğüslerim ezilmiş haldeydi. Kalabalığın arasında inlemeler ve homurtular yankılandı. Arkadan girerken penisinin ucu ıslaklığıma girdi. Ve güçlü bir itişle nefesimi kesti.

“Ah,” diye inledim. İstilanın saf gücü, aramızdaki bağdan kaynaklanan zevkle birleşince, dayanılmaz bir hal almıştı. Her kıvrımı, her santimi hissettim ve göğsüne doğru kıvrıldım, boynumu geriye doğru uzattım, daha fazlasını istiyordum. Elleri uyluklarımı kavradı, beni açık tuttu.

“Bak nasıl da sikimi sıkıyor. Açgözlü küçük şey,” diye alay etti. Benden uzaklaşırken inledim. Bir an durakladı ve ben de sürtünme ararken havada kıvranmaya başladım.

“Lütfen, Taur,” diye sızlandım. Atların toynaklarının yere vurma sesi yüzümün kıpkırmızı olmasına neden oldu.

“Mm, bunu beğendiler,” diye fısıldadı bana. Hiçbir şeye kasılmadım, o da bana tam ihtiyacım olanı verdi: kalın penisini. Parçalandım, karnımdan kopan, boğazımdan çıkan tiz, hırıltılı bir çığlık. Yüksek, ilkel ve tamamen istemsizdi. Orgazmımın sesi havayı yarıp geçtiği anda, seyirciler coştı. Sanki arkadaşımın penisinin üzerine erken boşalmam bir işaretmiş gibi, en yakın boğa bir düveyi

yere fırlattı, üzerine tırmandı ve umursamazca içine girdi. Bir başkası bir kadını dizlerinin üzerine oturtmuş, penisinin üzerinde zıplatıyordu. Bir kadın ve bir adam büyük, kahverengi bir boğaya hizmet ediyordu. Kadın penisinin üzerinde zıplarken, boğa adamın testislerini emiyordu.

Boğuk kükremeler ve etin dövölme sesleri. Taur bacaklarımı bıraktı, beni kalçalarımın tuttu. Beni kaldırdı ve kalın penisinin üzerine bıraktı. Zirveye ulaşmam vücudumu titretirken, bir başkasının da yaklaştığını hissedebiliyordum. Onun zevki için kullanılmanın bir yanı vardı ki, ayak parmaklarım kıvrılıyordu. Bulanıklığın arasından, beni koruyan Jox'un arkasını dönüp titreyen bir ineği sertçe kucağına çektiğini gördüm. Gözleri bana değdiğinde yutkundum, Taur'un hareketlerini onunla taklit ediyordu. İnek çığlık attı, göğüsleri zıplıyordu, o da onu penisinin üzerinde yukarı aşağı hareket ettiriyordu.

Çiftleşme mevsimi başladı.

Hava, inlemeler, homurdanmalar ve çiftleşmenin çaresiz sesleriyle doluydu. Bu sesler, kanın metalik kokusuyla karışıp kaynaşıyordu.

Taur hiç duraksamadı. Beni vücudunun üzerinde yukarı aşağı kaydırıyor ve vücudumun gerildiğini hissettiğinde hızlandı.

"Yine. Benim. Penisime. Boşalacak. Mısın?" diye alay etti. Her seferinde penisinin üzerine oturup her santimini içime çektiğimde bu sözleri söylüyordum.

"Evet, Taur. Çok yaklaştım," diye inledim.

"Bana doğru gelin," diye emretti penisleri ayrılırken.

"Kahretsin!" diye bağırdım. Vücudum itaat ediyordu. Gözlerimin önünde yıldızlar dans ederken onun etrafında kasıldım. Beni yere yatırdı. Yüzüm kanlı toprağa yapışmışken kalçamdan yakaladı. Pençeli bir el aşağı doğru hareket etti, hassas noktamın üzerinden kaydı. Açgözlülükle kalçalarımı oynatarak, acımasızca ovarken ona karşılık vermeye çalıştım. Sonra hareket etti, penisleri içime girip çıkarken bana saplandı. Beni vahşice becerdi. Kalçaları bana doğru itilirken, verebileceğim her şeyi ona verene kadar durmayı reddetti.

"Bana ver onu," diye emretti, sesi titriyordu, neredeyse çatlayacak gibiydi.

"Ne?" diye hırıltılı bir sesle inledim.

"Bana sütünü ver," diye hırladı. Elleri kalçalarımın etrafından kaybolup göğüslerimin etrafında yeniden belirdiğinde nefesim kesildi. Penis dar

vajinamda çalışırken, göğüslerimin ağırlaştığını hissettim.

"Ben seni sağarken sen benim dğmlerimi mi zeceksin?" diye hırladı.

"Ah, evet," diye bağırdım, düğümleri kalınlaşıp beni doldururken, gğslerimden süt sızarken. Elleri gğslerimi okşuyordu, süt altımdaki toprağa ve taşa fışkırıyordu. Derinlemesine itip düğümlerini olabildiğince bağırsaklarıma soktuğunda bir çığlık attım.

"ok iyi," diye inledi boşalıırken. İçime fışkıran meni beni doldurdu, uyluklarımdan aşağı aktı. Son bir orgazm beni derinden sarsarken, dudaklarımdan bitkin bir hıçkırık koptu. Penisleri içime boşalmayı bıraktığında, birleşip benden ayrıldılar. Beni ters çevirirken menisi dışarı fışkırdı. Dilini uyluğumda gezdirdi, menisini yaladı. Menisi vajinamın üzerinden, mor damarlarımdın ve kıvrımlarımdın üzerinden akarken irkildim. Gğslerimi okşadı, emdi, boynuma bir öpücük kondurmadan önce son damlasına kadar yaladı.

Ortalık, azgın bir fırtınadan ağır bir sakinliğe dönüşmüştü. Diğerleri işlerini bitirirken, Pazar Bloğu'ndaki kaos artık boğuk bir uğultuya dönüşmüştü. Ayağa kalkarken cansız bedenimi kollarına aldı, yumuşak kürkü yanağıma değdi. Başını ne eğdi, başını şakağıma yasladı.

"Seni sahiplendim. Zihnim, bedenim ve ruhunla, Pele. Sen benimsin." Sesi kulağımda alçak bir uğultu gibiydi. Minotaur'umun büyük, kahverengi gözlerine baktım. Etrafımızı saran Sürüye ve savaş alanının ardından kalanlara rağmen, bana özel bir şefkatle parlıyorlardı.

"Evet," diye fısıldadım, sesim kısık ve kırık dkkt ama tamamen drşttd. "Seninim."

Yazar Hakkında

JP Sina, karanlık paranormal romantizm türünde eserler veren uluslararası çok satan bir yazardır. Washington, Auburn'da ikamet etmekte ve karanlığa bürünmüş ininde tam zamanlı olarak yazmanın tadını çıkarmaktadır. Boş zamanlarında kurgusal karakterleri canlandırmayı ve okuyucularını gözyaşlarına boğmayı sever. Suç ortağı ve çocuklarıyla birlikte sahile

yolculuklar yapmayı ve hafta sonlarını kitap dünyalarında kaybolarak geçirmeyi çok sever.

Benimle şu platformlardan iletişime geçebilirsiniz:

<https://linktr.ee/jpsina>

[https://www.amazon.com/stores/Jp-Sina/author/B09NTCSMFX?
ref=ap_rdr&isDramIntegrated=true&shoppingPortalEnabled=true](https://www.amazon.com/stores/Jp-Sina/author/B09NTCSMFX?ref=ap_rdr&isDramIntegrated=true&shoppingPortalEnabled=true)

JP Sina tarafından da yayınlandı.

Düğüm Yeter: Karanlık Bir Orijinal Hikaye

https://www.amazon.com/dp/B0G23M2LY7/ref=books_amazonstores_desktop_mfs_kss_ap_sba_0?_encoding=UTF8&pd_rd_w=ygxob&pd_rd_wg=tKbLS&pd_rd_r=72ae8fe4-f720-4669-81f1-a3efe1dd705e&content-id=amzn1.sym.bf7e59dd-d1d3-451b-a33e-7309134bd912

Göz ardı edilen kız çocuğuyum. Omegaların çok değer gördüğü bir dünyada, bir sürü toplantısına atılmayı ya da kaçırılmayı hiç beklemiyordum. Rath beni

esir alıyor olabilir, ama Kane, Oak ve Axel intikam peşinde ve kokuları içgüdülerimi çılgına çeviriyor. Beni koruması gerekenler, beni yok edecek olanlar olabilir.

Acımasız Bağlılık: Karanlık Bir Canavar Romantizmi

https://www.amazon.com/dp/B0F253W9LF/ref=books_amazonstores_desktop_mfs_kss_ap_sba_1?_encoding=UTF8&pd_rd_w=UOj5w&pd_rd_wg=Afrqy&pd_rd_r=582dce38-1570-4a64-9ba3-c5050bda90e2&content-id=amzn1.sym.bf7e59dd-d1d3-451b-a33e-7309134bd912

Yatağından kaçırılıp zincirlere vurularak vahşi doğaya sürüklenen kadın, av olacaktı.

Bir zamanlar insan olan o, şimdi bakireleri avlayan ve kendini sevgiye layık görmeyen bir canavara dönüştü.

Ve sonra, daha canavarca, daha tehlikeli olan kardeşi onu kendisine ait ilan etti.

Canavarların geceye hükmettiğı bir dünyada, bağılık güvende değıl. Ve aşkın, hayatta kalamayacağı bir bedeli var.

Benim Sahip Olacağım: Doğaüstü Bir Aşk Hikayesi

https://www.amazon.com/dp/B0F1X7ZTZQ/ref=books_amazonstores_desktop_mfs_kss_ap_sba_2?_encoding=UTF8&pd_rd_w=UOj5w&pd_rd_wg=Afrqy&pd_rd_r=582dce38-1570-4a64-9ba3-c5050bda90e2&content-id=amzn1.sym.bf7e59dd-d1d3-451b-a33e-7309134bd912

Kalbim kırıldıktan sonra, kelimenin tam anlamıyla en kötü halimdeyken en yakın arkadaşım beni yol kenarından kurtardı, ama onunla eve gitmek düşündüğümünden çok daha fazla anlam ifade ediyordu... Onun sırları var ve sonunda bunları açığa vurma zamanı geldi. En yakın arkadaşım bir kurt adam.

Bu sorun değil. Tamamen sorun değil. Ama asıl bomba? Şimdi benim de bir sırrım var. Ben onun babasının eőiyim.

Koő, Rudolph, Koő: Bir Tatil Gerilimi

<https://a.co/d/iDqvYfS>

Çekingen Ru, başını beladan uzak tutmak için her şeyi yapar ve yalnızlığı tercih eder. Ancak her gece evde, birinin onu izlediğini hisseder. Tehlikenin gerçek mi yoksa tamamen hayal ürünü mü olduğundan emin olmayan Ru, gözlemlenmenin verdiği adrenalinin peşinden koőar. Travmatik bir geceyi hatırlamayan Ru'nun dünyası, kapısına gizemli bir hediye bırakıldığında deęiőir ve rahatsız edici gerçeği kabullenmek zorunda kalır: İzleniyor ve

tehlike yaklaşıyor. Maskeli davetsiz misafiriyle yalnız başına uyanan Ru'nun tek amacı hayatta kalmaktır.

Knot Broken Yet'i ön sipariş verin

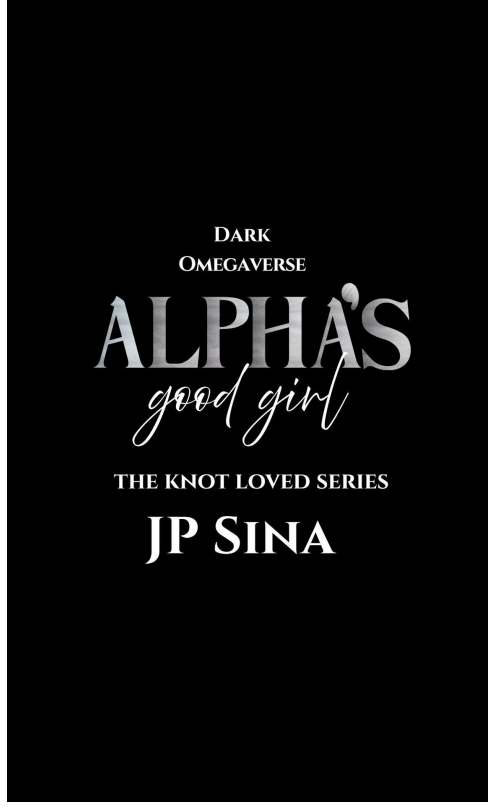
<https://a.co/d/cMuJmHg>

Onun kokusundan nefret ediyordum. Hayatım kafeslerden, zorla itaatten ve onun kontrolünün izlerinden ibaretti.

Üzerim kıpkırmızı bir örtüyle kaplıydı, tamamen adrenalinle koşuyordum ama özgürlük geçiciydi.

İki baskın alfa erkeğin etrafımı sardığını ve kızgınlık döneminde açıkta kaldığımı görünce, kaçak olarak hayatımın sona erdiğini anladım.

Onlarla sonuna kadar savaşırdım. Kanım akardı.

Alpha'nın İyi Kızı'nı ön sipariş verin

<https://a.co/d/cMuJmHg>

Sonuncusu sadece kalbimi değil, daha da fazlasını kırdıktan sonra, bir daha hiçbir erkeğin bana dokunmasına izin vermeyeceğime yemin etmişim.

Yalnızlık herkesi yalancı yapar. Yanlış adam için iyiydim. Sessiz. İtaatkar. Kırık. Bir daha asla böyle olmayacağıma söz veriyorum. Bu yüzden, aşk için değil, yeniden bir şeyler hissetmek için, kendini beğenmişler için bir tanışma uygulaması olan Mythinder'a katılıyorum.

Sonra onlarla tanışıyorum—bende kaybolduğunu sandığım parçaları uyandıran adamlarla. Nazik. Koruyucu. Tehlikeli.

Dane, dövme, baskın bir alfa ve tehlikeli bir gülümsemeye sahip. Her şeyiyle ondan kaçmam gerektiğini söylüyor ama kaçamıyorum. Onun iyi kızı

olmak itaat etmekle ilgili değil. Sonunda görülebilecek kadar güvende olmakla ilgili... ve hiç beklemediğim bir arzuyu keşfetmekle ilgili: bir sürü.

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM